

เอกสารอ้างอิง

คง ศรีนรคุต. ผลของตัวแปรบางตัวที่มีต่อการผลิตเชื้อราออลจากวัสดุการเกษตรโดยเครื่องมือแบบคอลัมน์ชนิดต่อเนื่อง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

พรพิพย์ รัตนะ. การศึกษาเครื่องมือแบบคอลัมน์ในการผลิตน้ำส้มสายชูจากน้ำสับปะรด.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ประพนธ์ ประสนวัฒนา. เครื่องมือแบบหอยศ์คอลัมน์ในการผลิตน้ำส้มสายชูอย่างต่อเนื่อง จากไวน์สับปะรด. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

สุทธิศักดิ์ สุขโนศิลป์. ใน ศิริพร ศิริเวชช (บรรณาธิการ), จุลทรรศวิทยาทางอาหาร, โครงการตำราของคุณย์วิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางอาหารแห่งประเทศไทย, ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร, ม.สังชลันครินทร์, ม.ป.ป. หน้า 15-19, 29-60, 68-73.

ศิริวรรณ จงจิราศิริ. การศึกษาเครื่องมือแบบหอยศ์ในการผลิตน้ำส้มสายชูจากไวน์สับปะรด. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

ศุภมาล ภารบุตร. การศึกษาเกี่ยวกับการผลิตน้ำส้มสายชูจากน้ำสับปะรดโดยวิธีการมือแบบเร็ว. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

วิชาพงษ์ หาญเนญจพงศ์. การศึกษาการผลิตเชื้อราออลจากน้ำสับปะรดโดยเครื่องมือแบบคอลัมน์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

Aiba, S., Humphrey, A.E. and Millis, N.F. Biochemical engineering.

2nd ed. New York: Academic Press, 1973.

Amerine, M.A., Berg, H.W., Kunkee, R.E., Ough, C.S., Singleton, V.L. and Webb, A.D. The technology of wine making. Westport: AVI, 1980. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.

- Aneyama, M. and Kondo, K. Carbohydrate metabolism by the acetic acid bacteria, Part V. On the vitamin requirements for the growth. Agr. Biol. Chem., Vol.30 (1966): 203-211. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Antoniani, C., Federico, L. and Gobis, L. Sull' origine dell' acetil-metilcarbinolo degli aceti di fermentazione. Chemica (milano) 8 (1953): 324-325. Cited by Ebner, H. and Follmann, H. Acetic acid. In G. Reed (vol. ed.), Biotechnology, Vol.5, pp. 428-444, Florida: Verlag Chemie, 1983.
- Asai, T. Acetic acid bacteria. Tokyo: University of Tokyo Press, 1968. 343 pp. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Beaman, R.G. Vinegar fermentation. In H.J. Peppler (ed.), Microbial Technology, 454 pp. New York: Reinhold, 1969. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp.1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Bevery, H.W. and Schuhmann, L.C. US Patent, 3,389,567. 1968. 8 pp. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Bioletti, F.T. Microbiology. Philadelphia: Blakiston, 1921. pp.636-648. Cited by Vaughn, R.H. Acetic acid-vinegar. In L. Underkofler and R. Hickey (eds.), Industrial fermentation, Vol.1, pp. 498-532, New York: Chemical Publishing, 1954.

- Bourgeois, F. Process and apparatus for the acetoous fermentation of liquid, especially for the production of vinegar. Fr. Patent, 1,132,093. 1956. Cited by Ebner, H. and Follmann, H. Acetic acid. In H. Dellweg (ed.), Biotechnology, Vol.3, pp. 389-404, Florida: Verlag Chemie, 1982.
- . Chromatographische und mikrobiologische bestimmung von aminosäuren in verschiedenen essigarten. Branntweinwirtschaft, Vol.79 (1957): 250-254. Cited by Ebner, H. and Follmann, H. Acetic acid. In G. Reed (vol. ed.), Biotechnology, Vol.5, pp. 428-444, Florida: Verlag Chemie, 1983.
- Buck, R.E. US Patent, 3,002,896. 1958. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Burrows, S. Baker's yeast. In A.H. Rose (ed.), Microbial biomass. economic microbiology, Vol.4, pp. 31-64. London: Academic Press, 1979. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Calcott, P.H. and Mil, D. Continuous culture of cell, Vol. 1. Florida: CRC Press, 1985. Cited by Prapon Prasopwatana. Multicolumn fermenter in continuous vinegar production from pineapple wine. Master's Thesis, Chulalongkorn University, 1988.
- Campbell, C.H. Black vinegar, its cause and cure. The glass packer. Vol.1, 1928, pp. 15-16. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Cliffe, K. Bioreactor. In A.H. Scragg (ed.), Biotechnology for engineers: Biological systems in technological process, Chichester: Ellis Horwood, 1988.

- Co-ordinating Committee for Europe. Joint FAO, WHO Food Standards Programme, Alinorm 81/19. 1981. Cited by Adams, M.R.
- Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp.1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Conner, H.A. and Allgeier, R.J. Vinegar: Its history and development. Advances applied microbiology, Vol.20, pp.81-133, 1976. Cited by Adams, M.R.
- Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp.1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Coulson, J.M. and Richardson, J.F. Chemical Engineering, Vol. 2, New York: Pergamon Press, 1968. pp. 1-45.
- Cruess, W.V. Commercial fruit and vegetable products. 3rd ed. New York: McGraw Hill, 1948. - Cited by Vaughn, R.H. Acetic acid-vinegar. In L. Underkofler and R. Hickey (ed.), Industrial fermentation, Vol.1, pp. 498-532. New York: Chemical Publishing, 1954 .
- . Commercial fruit and vegetable products: A textbook for student, investigator and manufacturer, 4th ed. New York: McGraw-Hill, 1958. 844 pp. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Davies, J.M.C. US Patent, 4,207,951. 1980. 10 pp. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Ebner, H. Vinegar. Ullmanns Encyclopedie der technischen Chemie, Vol.11, Weinheim: Verlag Chemie, 1976. Cited by Ebner, H. and Follmann, H. Acetic acid. In H. Dellweg (ed.), Biotechnology, Vol.3, pp. 389-404, Florida: Verlag Chemie, 1982.

- . and Enenkel, A. Der Frings alkograph. GIT' Fachzeitschrift Lab, Vol.13 (1969): 651-654. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- . The effect of improved gas dispersion and gas distribution on gas-liquid transfer. 160 th ACS National Meeting, Div. of Microbial Chem. Chicago, Sept. 1970. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- . US Patent, 3,974,068. 1976. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Ebner, H. and Follmann, H. Acetic acid. In H. Dellweg (ed.), Biotechnology, Vol.3, pp. 389-404, Florida: Verlag Chemie, 1982.
- Eckenfelder, W.W. Absorption of oxygen from air bubbles in water. J. Sanitary Eng.'Division (1959): 85. Cited by Prapon Prasopwatana. Multicolumn fermenter in continuous vinegar production from pineapple wine. Master's Thesis, Chulalongkorn University, 1988.
- Egan, H., Kirk, R.S. and Sawyer, R. Pearson's Chemical Analysis of Foods, 8th ed. Edinburgh: Churchill Livingston, 591 pp, 1981. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp.1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.

- Federico, L. Sull' origine dell' acetilmethylcarbinolo degli aceti di fermentazione.I. Ann. Chim. Appl., 39 (1948): 619-624. Cited by Ebner, H. and Föllmann, H. Acetic acid. In G. Reed (vol. ed.), Biotechnology, Vol.5, pp. 428-444. Florida: Verlag Chemie, 1983.
- _____. and Gobis, L. Sull' origine dell' acetilmethylcarbinolo degli acetidi fermentazione.II. Ann. Chim. Appl., 39 (1949): 278-282. Cited by Ebner, H. and Föllmann, H. Acetic acid. In G. Reed (vol. ed.), Biotechnology, Vol.5, pp. 428-444. Florida: Verlag Chemie, 1983.
- Galloppini, C. and Rotini, O.T. Ulteriori indagini nella formazione del acetilmethyl-carbinolo della fermentazione acetica. Ann. Fac. Agrar. Univ. Pisa, Vol.17 (1956): 99-11. Cited by Ebner, H. and Föllmann, H. Acetic acid. In G. Reed (vol. ed.), Biotechnology, Vol.5, pp. 428-444, Florida: Verlag Chemie, 1983.
- _____. Ulteriori madagini: nella formazione del acetimethylcarbinolo della fermentazione acetica. Ann. Fac. Agrar. Univ. Pisa 17 (1956): 99-111. Cited by Ebner, H. and Föllmann, H. Acetic acid. In G. Reed (vol. ed.), Biotechnology, Vol.5, pp. 428-444, Florida: Verlag Chemie, 1983.
- Garcia, O.R., Casaballido-Estevez, A. and Castanatorres, M. Vinegars II, Ann. Brom., Vol.25 (1973): 121-145. Cited by Ebner, H. and Föllmann, H. Acetic acid. In G. Reed (vol. ed.), Biotechnology, Vol.5, pp. 428-444, Florida: Verlag Chemie, 1983.

- Gossele, F., Swings, J. and De Ley, J. Growth factor requirements of Gluconobacter. Zentralbl. Bakteriol. Parasitenkd. Infektionskr. Hyg. I. Abt. Orig. C1(1980): 348-350. Cited by Ebner, H. and Follmann, H. Acetic acid. In H. Dellweg (ed.), Biotechnology, Vol.3, pp. 389-404, Florida: Verlag Chemie, 1982.
- Grove, G. The amyo process of fermentation. J. Inst. Brewing, Vol. 20 (1914): 248-266. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol. 1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Hadorn, H. and Beetschen, W. Uberechte garungsessige mit extrem niedrigen acetoin-gehalten. Mitt. Lebensmittelunters Hyg., Vol.56 (1965): 44-62. Cited by Ebner, H. and Follmann, H. Acetic acid. In G. Reed (vol. ed.), Biotechnology, Vol.5, pp. 428-444, Florida: Verlag Chemie, 1983.
- Haeseler, G., Herbst, A.M. and Just, F. Quantitativer nachweis einiger vertreter des vitamin-B-komplexes in verschiedenen essigarten. Branntweinwirtschaft, Vol.79 (1957): 156-157. Cited by Ebner, H. and Follmann, H. Acetic acid. In G. Reed (vol. ed.), Biotechnology, Vol.5, pp. 428-444, Florida: Verlag Chemie, 1983.
- Hromatka, O. and Ebner, H. Enzymologia 13 (1949): 369. Cited by Vaughn, R.H. Acetic acid-vinegar. In L. Underkofler and R. Hickey (ed.), Industrial fermentation. Vol.1, pp. 498-532. New York: Chemical Publishing, 1954 .
- Vinegar by submerged oxidative fermentation. Ind. Engng. Chem. (Ind. end.), Vol.51 (1959): 1279-1280. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.

Hydraulic Press Mfg. Co. Vinegar Handbook. Mt. Gilead. Ohio:

Hydraulic Press Mfg. Co., 1919. Cited by Vaughn, R.H. Acetic acid-vinegar. In L. Underkofler and R. Hickey (eds.), Industrial fermentation, Vol.1, pp. 498-532. New York: Chemical Publishing, 1954.

Kunimatsu, Y., Okumura, H., Masai, H., Yamada, K. and Yamada, M.

Production of vinegar with big acetic acid concentration. US Patent, 4,282,257, 1981. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.

Kutsing, F.T. J.Prakt. Chem., Vol.2 (1837): 385. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.

Mackin, J.J. US Patent, 2,423,897. 1947. Cited by Vaughn, R.H. Acetic acid-vinegar. In L. Underkofler and R. Hickey (eds.), Industrial fermentation, Vol.1, pp. 498-532. New York: Chemical Publishing, 1954.

Marison, I.W. Growth kinetic. In A.H. Scragg (ed.), Biotechnology for engineers: Biological systems in technological processes, Chichester: Ellis Horwood, 1988.

Masai, H. Recent technical developments on vinegar manufacture in Japan. In Proceeding of the Oriental Fermented Foods, Foods Industry Research and Development Institute, Hsinchu, Taiwan. 1980, pp. 192-206. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.

- Mayer, E. Historic and modern aspects of vinegar making (acetic fermentation). Food Technol., Vol.17 (1963): 582-584. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Mitchell, C.A. Vinegar: its manufacture and examination, 2nd ed. London: Charles Griffin, 1926. 211 pp. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Muller, F. A modern bioreactor for vinegar production. Process Biochem., Vol.13 (1978): 10-11. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Nickol, G.B. Vinegar. Microbial Technology, Vol.2. 2nd ed. New York: Academic Press, 1979. pp. 155-172. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Partington, J.R. A history of chemistry, Vol.1. London: Macmillan, 1962, p. 233. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Pederson, S.C. Microbiology of food fermentation. Westport: AVI, 1971. pp. 45-64. Cited by Prapon Prasopwatana. Multicolumn fermenter in continuous vinegar production from pineapple wine. Master's Thesis, Chulalongkorn University, 1988.
- Peeble, F.N. and Garber, H.J. Studies on the motion of gas bubbles in liquid. Chem. Eng. Progress 49 (1953): 88. Cited by Prapon Prasopwatana. Multicolumn fermenter in continuous vinegar production from pineapple wine. Master's Thesis, Chulalongkorn University, 1988.

- Persoon, C.H. Mycologia Europea, Vol.1 (1822): 96. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Pirt, S.J. Aerobic and anaerobic microbial digestion in waste reclamation. J. appl. Chem. Biotechnol., Vol.28 (1978): 232-236. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Presscott, S.C. and Dunn, C.G. Industrial Microbiology. 3rd ed. New York: McGraw Hill, 1959. pp. 428-452. Cited by Prapon Prasopwatana. Multicolumn fermenter in continuous vinegar production from pineapple wine. Master's Thesis, Chulalongkorn University, 1988.
- Rainbow, C. and Mitson, G.W. Nutritional requirements of acetic acid bacteria. J. gen. Microbiol., Vol.9 (1953): 371-375. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Rombouts, F.M. and Pilnik, W. Pectic enzymes. In A.M. Rose (ed.), Economic Microbiology, Vol.5. London: Academic Press, 693 pp., 1980. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp.1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Schanderl, H. and Staudenmayer, T. Unterscheidung von garungsessig und synthetischem essig durch aminosäuren. Z. Lebensm. Unters. Forch., Vol.104 (1956): 26-28. Cited by Ebner, H. and Follmann, H. Acetic acid. In G. Reed (vol. ed.), Biotechnology, Vol.5, pp. 428-444, Florida: Verlag Chemie, 1983.

- Schocher, A.J., et al. Acetobacter bacteriophage A-1. Arch.
Microbial., Vol.121 (1979): 193-197. Cited by Ebner, H. and
Follmann, H. Acetic acid. In H. Dellweg (ed.), Biotechnology,
Vol.3, pp. 389-404, Florida: Verlag Chemie, 1982.
- Shimwell, J.L. A re-assessment of the genus Acetobacter, Vol.25
(1959): 49-67. Cited by Ebner, H. and Follmann, H. Acetic
acid. In H. Dellweg (ed.), Biotechnology, Vol.3, pp. 389-404,
Florida: Verlag Chemie, 1982.
- Vaughn, R.H. Acetic acid - vinegar, In L.A. Underkofer and R.J.
Hickey (ed.), Industrial fermentation, Vol.1, pp. 498-532,
New York: Chemical Publishing, 1954.
- . Acetic acid: Vinegar. In L. Underkofer and R.J. Hickey
(eds.), Industrial fermentations, Vol.1, pp. 498-535.
New York: Chemical Publishing, 1954. Cited by Adams, M.R.
Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39.
London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.
- Vera, F.M. and Wang, D.I.C. Increasing productivity in the acetic
acid fermentation by continuous culture and cell recycle,
174th Ann. Chem. Soc. Meet., Chicago, 1977. Cited by Ebner,
H. and Follmann, H. Acetic acid. In H. Dellweg (ed.),
Biotechnology, Vol.3, pp. 389-404, Florida: Verlag Chemie,
1982.
- White, J. Malt vinegar manufacture. Process Biochem., Vol.5 (1970):
54-56. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of
fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied
Science Publisher, 1985.
- . Vinegar quality-legal and commercial standards. Process
Biochem., Vol.6 (5), pp. 21-50, 1971. Cited by Adams, M.R.
Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp.1-39.
London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.

Zalkan, R.C. and Fabian, F.W. The influence of vinegar eels (Anquillula aceti) on vinegar production. Food Technol., 1953. pp. 453-455. Cited by Adams, M.R. Vinegar. Microbiology of fermented foods, Vol.1, pp. 1-39. London: Elsevier Applied Science Publisher, 1985.

Zappavigna, R., Brambati, E. and Cerutti, G. Determination of non-volatile amines in wines, juices, beers, vinegar, (Italian). Riv. Vitic. Enol., Vol.27 (1974): 285-294. Cited by Ebner, H. and Follmann, H. Acetic acid. In G. Reed (vol. ed.), Biotechnology, Vol.5, pp. 428-444, Florida: Verlag Chemie, 1983.

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคพนวก

คุณย์วิทยากรพยุง
อุปกรณ์ความหมายเสียง

ภาคผนวก ก

การผลิตเชื้อจุลทรรศ์เพื่อใช้ในการหมักของอาหาร

จุลทรรศ์ที่จำเป็นต่อกระบวนการหมักนั้นอาจปะปนมากับวัตถุธรรมชาติที่ใช้ในการหมัก เช่น ภาระหลักลิตอง แตงกวาตอง ผักตอง เป็นต้น อาหารเหล่านี้มีเชื้อปะปนมากับวัตถุดินในปริมาณที่เพียงพอต่อความต้องการ และพร้อมที่จะเจริญเพิ่มจำนวนทันทีเมื่อสภาพแวดล้อมเหมาะสมจึงไม่ต้องเติมเชื้อให้ แต่ในอุตสาหกรรมการหมักบางชนิด เช่น นมเบร์รี่, เนยแข็ง, เบอร์, ไวน์, ลูร่า และน้ำส้มสายชู จะจำเป็นต้องเติมเชื้อเริ่มต้น (starter) ซึ่งอาจเป็นเชื้อบริสุทธิ์หรือเชื้อผสมก็ได้ที่มีความเหมาะสมแก่วัตถุดินที่ใช้ในการควบคุมตั้งกล่าว (สุมาลี, 2527)

หลักการทั่วไปในการเก็บรักษาและการเติมเชื้อจุลทรรศ์

1. การคัดพันธุ์

เชื้อที่ใช้ในการหมักต้องผ่านการคัดพันธุ์มาแล้ว โดยเชื้อที่คัดไว้ต้องไม่ถูกลายพันธุ์ง่าย และมีความสามารถในการให้ผลผลิตที่ต้องการ เชื้อเหล่านี้อาจได้มาจากการปรับปรุงพันธุ์ในห้องปฏิบัติการที่ได้ที่นั่ง หรืออาจได้มาจากการทดสอบสายพันธุ์ต่าง ๆ ของเชื้อแล้วคัดเลือกพันธุ์ที่ดีเอาไว้ ความคงที่ของเชื้อเป็นลักษณะที่มีความสำคัญมากอันหนึ่ง เพราะอัตราการทำงานและปริมาณผลผลิตที่ได้ไม่ควรมีการเปลี่ยนแปลง

2. การรักษาภัณฑ์ของเชื้อ

เชื้อที่เก็บรักษาไว้ต้องเป็นเชื้อบริสุทธิ์และอยู่ในสภาพว่องไวอย่างเสมอ จุดประสงค์นี้สามารถบรรลุได้โดยทำการถ่ายเชื้อลงในอาหารที่เหมาะสมเป็นระยะ ๆ ไป และต้องบ่มเชื้อจนเชื้อเจริญอยู่ในช่วงสเตชันนารีเฟล (maximal stationary phase) แล้วจึงนำไปเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิต่ำพอป้องกันการเจริญของเชื้อได้ การถ่ายเชื้อที่ไม่สม่ำเสมอและบ่อยเกินไปอาจทำให้ลักษณะของเชื้อเปลี่ยนแปลงได้

3. เชื้อที่ต้องการเก็บไว้เป็นสต็อก (stock culture)

ควรเตรียมให้อยู่ในรูปที่สามารถเก็บรักษาเชื้อไว้ได้นาน ๆ โดยไม่ต้องทำการถ่ายเชื้อ เพื่อว่าเชื้อจะได้ไม่ถูกลายพันธุ์ และใช้เป็นแหล่งของเชื้อต่อไปได้ถ้าเกิดการสูญหาย หรือการตายของเชื้อที่นำไปใช้ในการกระบวนการ ปัจจุบันนี้เก็บสต็อกเชื้อไว้โดยวิธีไลอฟิลิช (lyophilization) และการแช่แข็งในไนโตรเจนเหลว (-196 องศาเซลเซียล) แม้ใน

บางแห่งยังคงใช้พาราฟินเหลวเทปิดหัวเชือกที่เลี้ยงไว้ในอาหารวันธรรมชาติ สามารถเก็บรักษา เชือแบบนี้เรียกว่าได้นานหลายเดือนที่อุณหภูมิห้อง เมื่อเลี้ยงไว้ในอาหารเลี้ยงเชือที่มีเกลือโซเดียมคลอไรด์ประกอบอยู่ร้อยละ 1

4. การรักษาสภาพความบริสุทธิ์ของเชือ

เพื่อให้แน่ใจในความบริสุทธิ์ของเชือจึงควรนำเชือมาจากห้องปฏิบัติการที่มีการถ่ายเชืออย่างสม่ำเสมอ หรือมีการตรวจสอบความบริสุทธิ์ของเชืออย่างสม่ำเสมอ การตรวจสอบความบริสุทธิ์นี้ทำได้หลายวิธีแล้วแต่ชนิดของเชือที่ต้องการทดสอบ การตรวจสอบด้วยกล้องจุลทรรศน์นี้ใช้ได้ดีเมื่อสิ่งปนเปื้อนนั้นแตกต่างจากเชือที่มีอยู่และมีจำนวนมากพอ อีกวิธีคือการเพาเชือในงานเพาเชือที่มีอาหารเลี้ยงเชือที่เหมาะสมสมต่อการเจริญของสิ่งปนเปื้อน แต่ไม่เหมาะสมกับเชือที่มีอยู่ ส่วนอีกวิธีคือการตรวจหาสารบางชนิดที่เชือที่มีอยู่ไม่สามารถผลิตได้ แต่เชือที่ปะปนมาเป็นพวงกีสร้างขึ้น

5. การเตรียมเชือ

ควรเตรียมแม่เชือ (mother culture) ขึ้นใหม่เสมอจากเชือเดิมหรือสต็อกเชือเดิม แม่เชือเหล่านี้จะถูกนำไปใส่ไว้ในอาหารเลี้ยงเชือที่มีปริมาณมาก เพื่อให้เชือเนื่องจำนวนมากพอที่จะนำไปใช้ในกระบวนการหมักได้ การเพิ่มจำนวนเชือมีวัตถุประสงค์เพื่อไม่ให้เชือนั้น (1) ประกอบด้วยเชือที่ต้องการเท่านั้น (2) มีจำนวนสัดส่วน (ถ้าเป็นเชือผสม) และการทำงานเท่ากันตลอด (3) มีความ望่องไวในการให้ผลผลิตที่ต้องการ และ (4) สามารถต้านทานต่อสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมได้nodum ควรเตรียมเชือแต่ละครั้งต้องพยายามให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกันหมด ไม่ว่าในด้านการเตรียมอาหารเลี้ยงเชือ การเพาเชือ การบ่มเชือ เป็นต้น การเก็บเกี่ยวเชือในระยะใดของ การเจริญนั้นกับจุดประสงค์ที่ต้องการใช้ถ้าต้องการให้เชือเจริญในทันทีและรวดเร็วให้เก็บเกี่ยวเชือที่เจริญอยู่ในช่วงลอกการริบมิคเฟส (logarithmic phase) แต่ถ้าต้องการให้เชือสามารถทนทานต่อความร้อนหรือสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมได้มากขึ้นก็ต้องเก็บเกี่ยวเชือที่เจริญอยู่ในระยะต้นของช่วงสเตชันริบเฟส อุณหภูมิที่ใช้ในการบ่มเชือมักใช้อุณหภูมิที่ใกล้เคียงกับอุณหภูมิที่เหมาะสมของเชือ เมื่อเชือเจริญอยู่ในระยะที่ต้องการแล้วจึงลดอุณหภูมิลงเพื่อมิให้เชือเจริญต่อไป

6. การทำงานของเชือจุลทรรศน์

การทำงานของเชือสามารถวัดได้ โดยการใช้อัตราการเจริญของเชือกับปริมาณของผลผลิต ถ้าเป็นเชือผันธุ์ อาหารเลี้ยงเชือเหมาะสม ระยะเวลาบ่มเชือดี อุณหภูมิเหมาะสมก็ควรได้ผลงานที่ดี การทำงานของเชืออาจเวลาลงถ้าการเก็บรักษาและการเพาเชือไม่เหมาะสม มีการถ่ายเชือลงในอาหารเลี้ยงเชือที่ไม่เหมาะสมน้อย ๆ เป็นเวลานาน ๆ มีการ

กล้ายพันธุ์ หรือมีการเข้าทำลายของเชื้อไวรัส

7. เชื้อผสม (mixed culture)

เชื้อผสมชนิดที่ได้มีการจัดจำแนกไว้แล้ว อาจได้มาจากการนำเชื้อบริสุทธิ์หลาย ๆ ชนิดมาเพาะเลี้ยงรวมกัน ให้มีการเจริญไปพร้อม ๆ กัน หรืออาจเพาะเลี้ยงแยกกันแล้วนำมาผสมกันก่อนนำไปใช้ในกระบวนการกรองได้ แบคทีเรียเหล่านี้ต้องสามารถเข้ากันได้ เจริญได้ดีไปพร้อม ๆ กันโดยไม่มีการขัดขวางการทำงานหรือการเจริญของกันและกัน การเก็บรักษาเชื้อผสมให้มีลักษณะของเชื้อแต่ละชนิดเท่าเดิมตลอดทำได้ยาก

8. แบคทีเรียที่ให้การลดเชิงชีวิต

เนื่องจากการใช้เชื้อบริสุทธิ์ของแบคทีเรียผลิตกรดอะซิติกยังไม่ได้รับการพิสูจน์ว่า มีประลิทิภาพดีเพียงพอ ดังนั้นในการผลิตน้ำส้มสายชูจึงยังใช้เชื้อผสมหรือเชื้อที่นำมาจากน้ำส้มสายชูที่เกิดขึ้นโดยวิธีธรรมชาติเติมให้กับวัตถุน้ำที่ใช้ในการผลิตน้ำส้มสายชู

9. เชื้อยีสต์ (yeast culture)

ยีสต์ล้วนใหญ่ที่มีความสำคัญในอุตสาหกรรมมัคเป็นพวง Saccharomyces cerevisiae ยีสต์เหล่านี้ถูกปรับปรุงพันธุ์หรือผ่านการคัดพันธุ์มาแล้วเพื่อให้ได้ผลผลิตตามต้องการ ในอุตสาหกรรมการผลิตไวน์ได้มีการคัดพันธุ์ยีสต์สายพันธุ์พิเศษของ Saccharomyces cerevisiae var. ellipsoideus มาใช้ช่วงช่วงให้ได้ไวน์ชนิดต่าง ๆ สายพันธุ์นี้ยอมใช้กันมากคือ Burgundy, Tokay และ Champagne เชื้อเหล่านี้ต้องผ่านการเลี้ยงให้เพิ่มจำนวนในน้ำผลไม้ (must) ก่อนนำไปใช้ในการหมักเช่นกัน

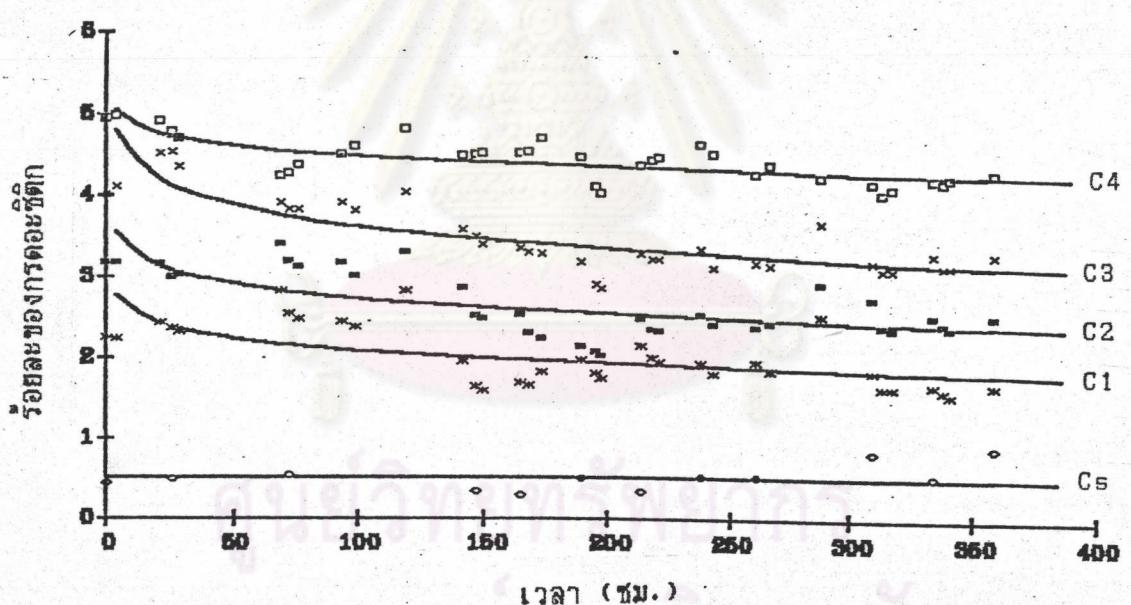
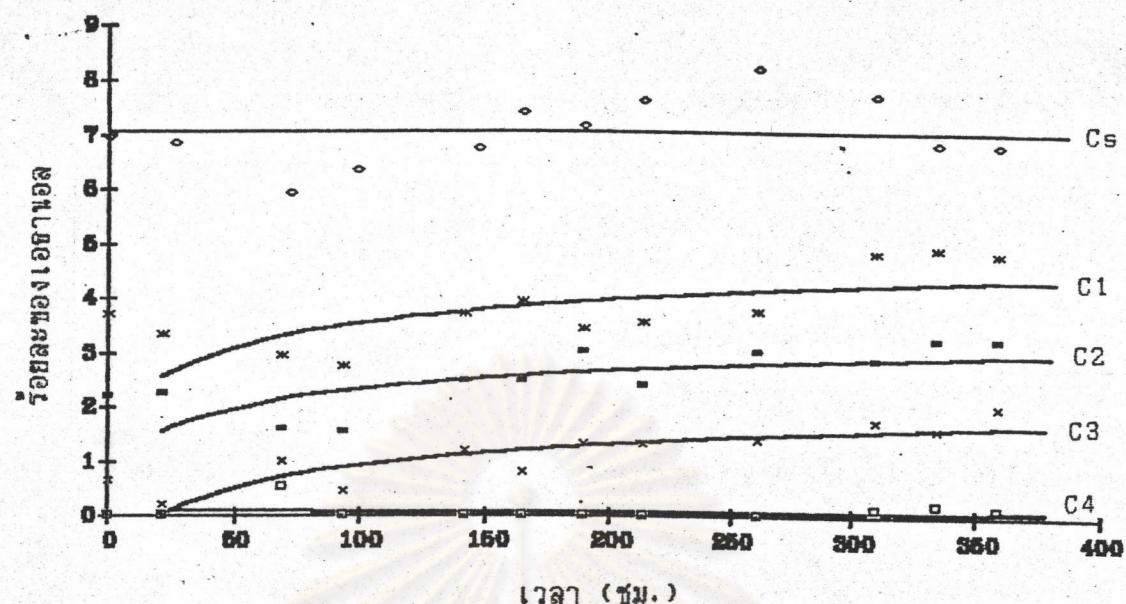
ศูนย์วิทยาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๒

ตารางแสดงข้อมูลที่ได้จากการทดลอง

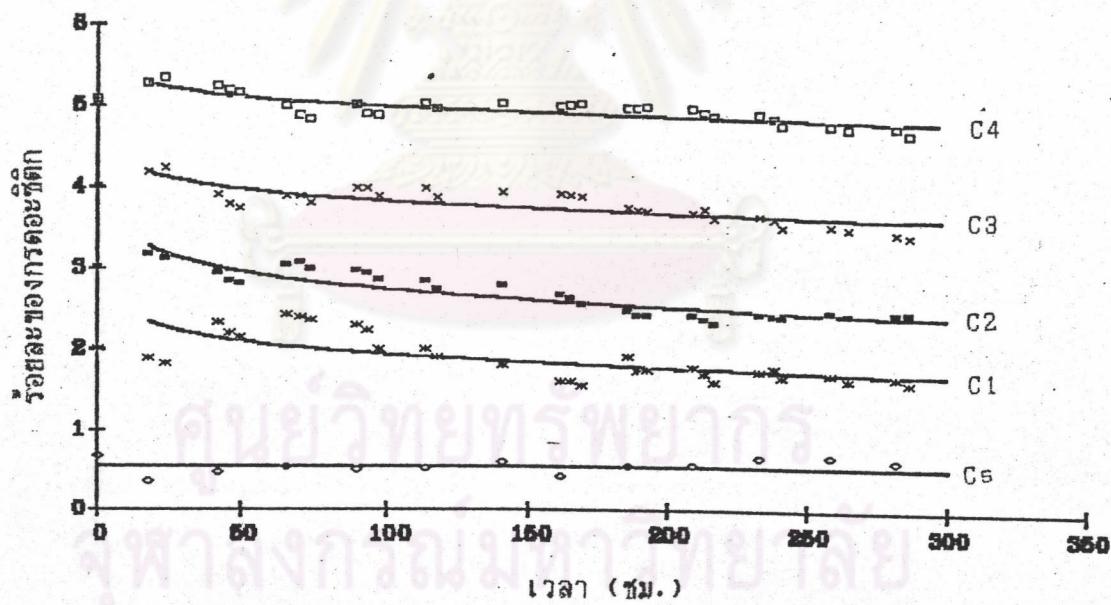
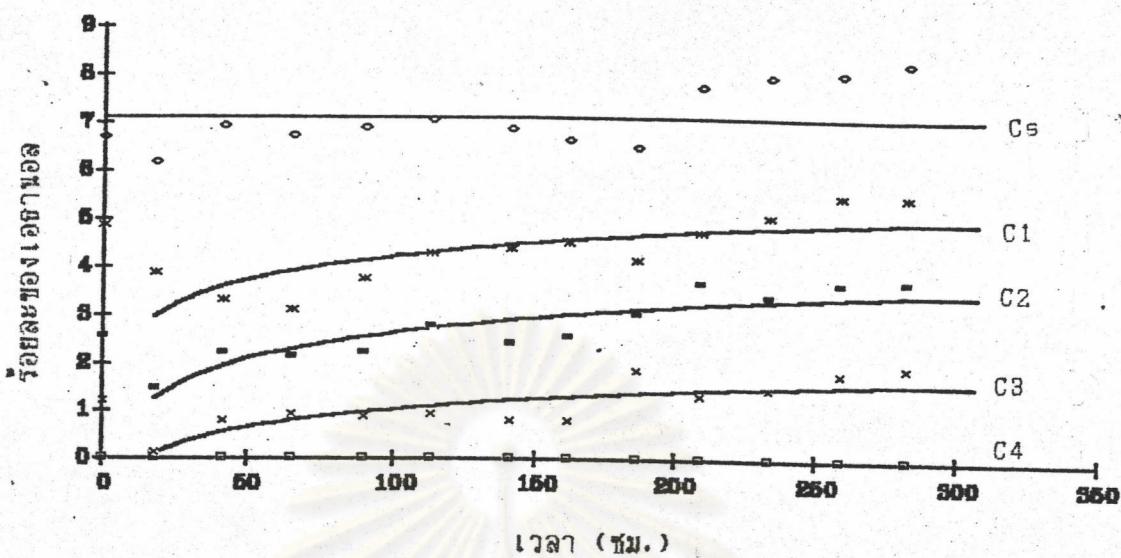
ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตราสารที่ บ. 10 แสดงงบดุลนี้ บัญชีริบภาระของปีที่แล้วรายได้ทั้งหมด ปรับเปลี่ยน ร้ายแรงของการตัดสินใจ ผลกระทบทางเศรษฐกิจ และร้อยละของผลตอบแทน โดยกำหนดให้ตั้งแต่ 0 ถึงเกณฑ์สามัญที่ 1, 2, 3 และ 4 ในกรณีเด่นๆ ครองผลลัพธ์นานาสัญชาติอย่างต่อเนื่อง บัญชีทำกำไรเบื้องต้นนี้ ไม่ใช่การประเมินยอดเงินสดที่แท้จริงที่ 3 สิ้นงวดงบดุลที่ 1 เนื่องจากน้ำหนักที่ 0.0250 หมื่นบาท จึงอาจมีผลต่อการคำนวณผลลัพธ์ประจำปีที่ 3 ที่สูงกว่าที่ควรจะเป็น

รูปที่ ว.1 แสดงปริมาณเอทานอลและกรดอะซิติกต่อเวลาของถังเก็บไว้น์ และถังเก็บน้ำหมักที่ 1, 2, 3, 4 ในการเดินเครื่องผลิตน้ำส้มสายชูอย่างต่อเนื่องโดยใช้อัตราการเจือจาง 0.0225 ชั่วโมง

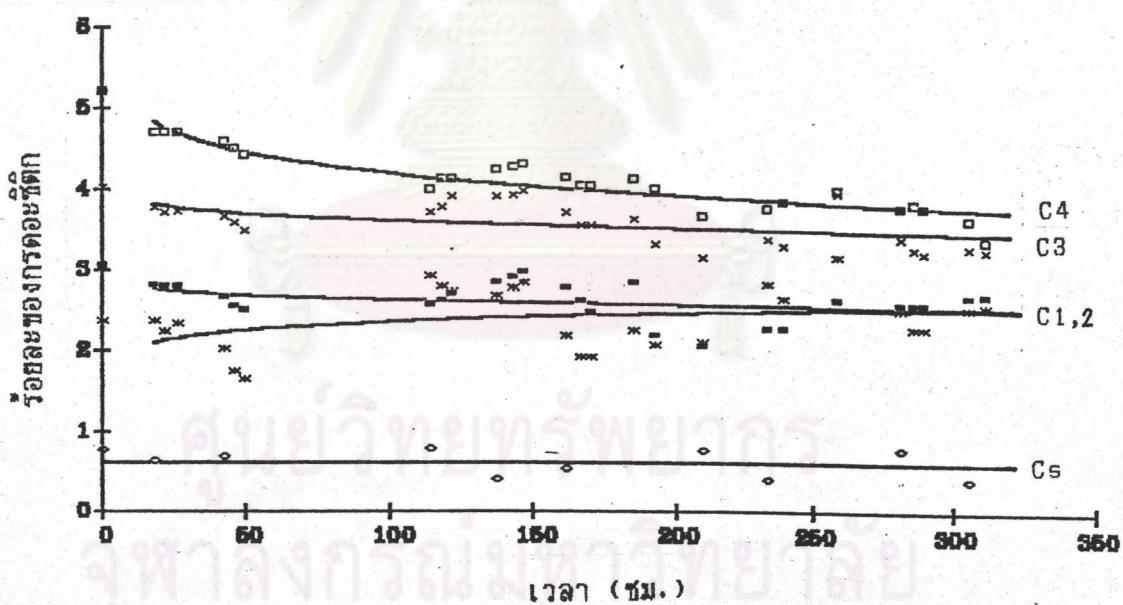
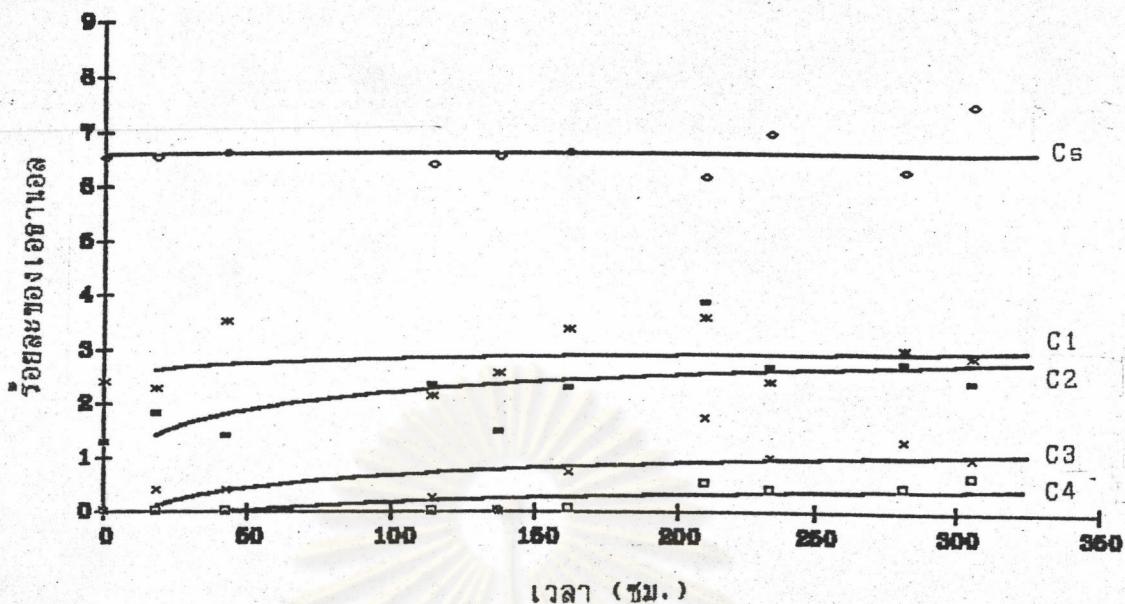
สัญลักษณ์ : C5 แทน ถังเก็บไว้น์
C1,C2,C3,C4 แทน ถังเก็บน้ำหมักที่ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ

รูปที่ ว.2 แสดงปริมาณเอทานอลและกรดอะซิติกต่อเวลาของถังเก็บไวน์ และถังเก็บน้ำหมักที่ 1, 2, 3, 4 ในการเดินเครื่องผลิตน้ำส้มสายชูอย่างต่อเนื่องโดยใช้อัตราการเจือจาง 0.0225 ชม. $^{-1}$ (ทำการทดลองซ้ำ)

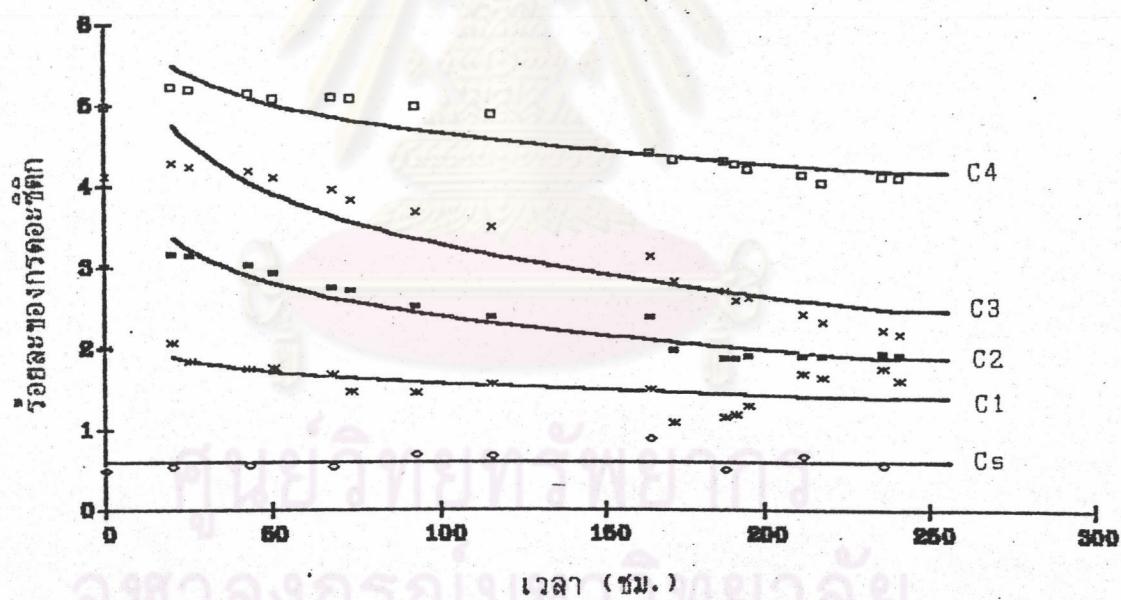
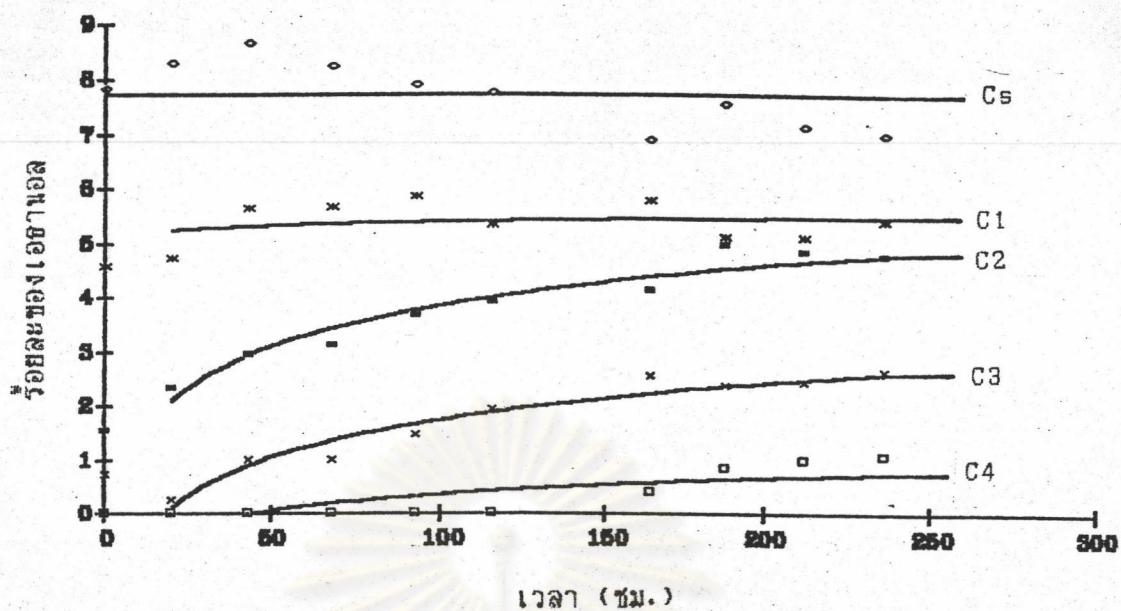
สัญลักษณ์ : Cs แทน ถังเก็บไวน์

C1,C2,C3,C4 แทน ถังเก็บน้ำหมักที่ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ

รูปที่ 7.3 แสดงปริมาณโซเดียมออลแลคทรอนและร้อยละของ Cs ที่ดึงเก็บไว้ และดึงเก็บน้ำหมักที่ 1, 2, 3, 4 ในการเดินเครื่องผลิตน้ำส้มสายชูอย่างต่อเนื่องโดยใช้อัตราการเจือจาง 0.0250 ชั่วโมง

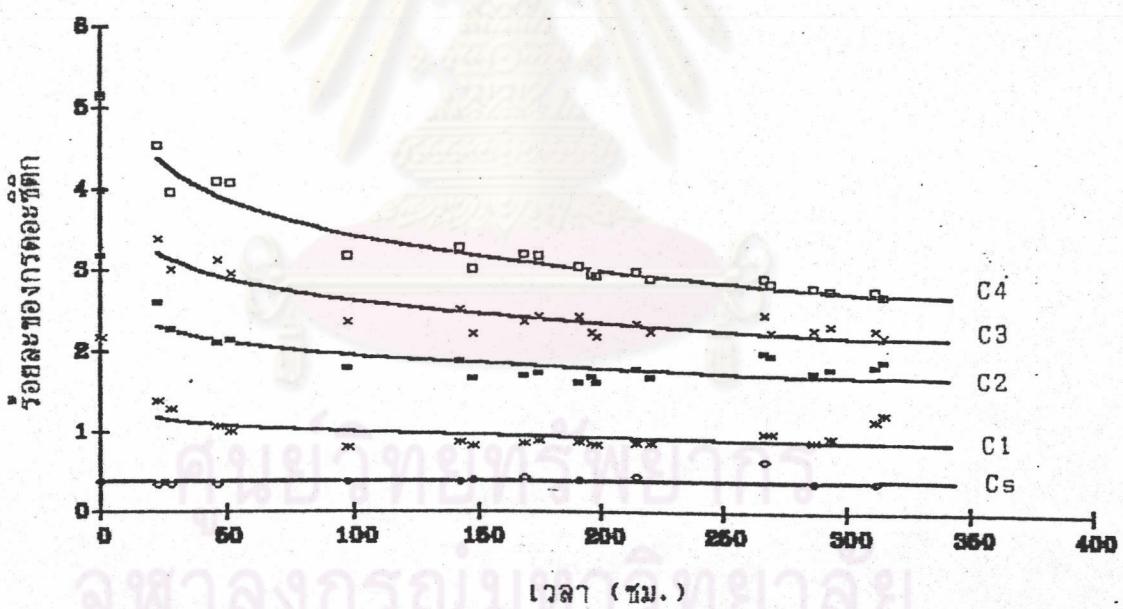
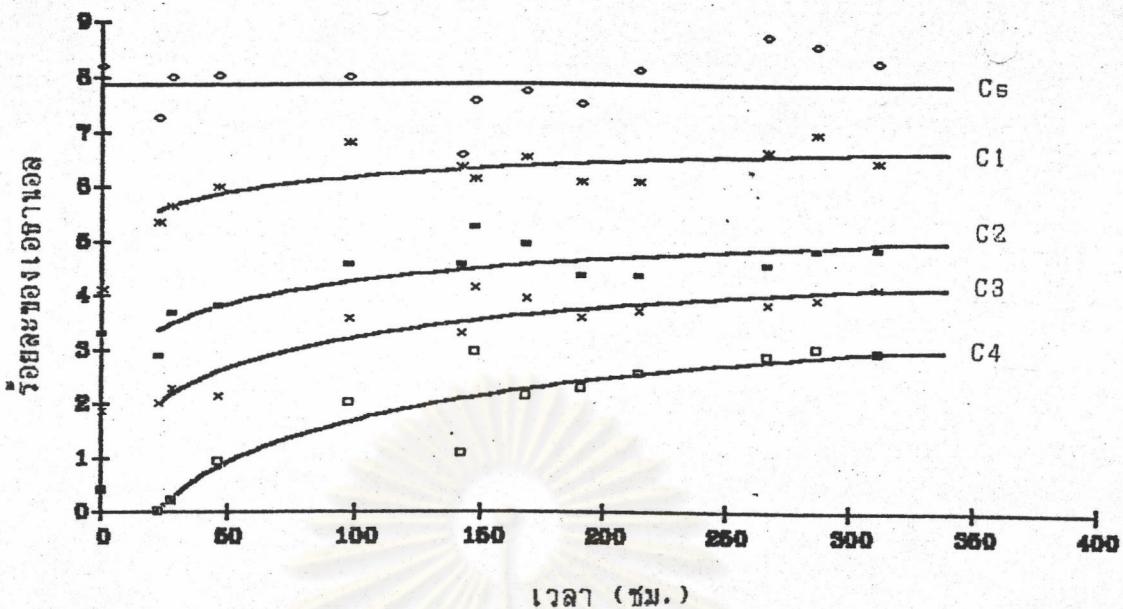
ลักษณะ : Cs แทน ดึงเก็บไว้
 C1,C2,C3,C4 แทน ดึงเก็บน้ำหมักที่ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ

รูปที่ 1.4 แสดงปริมาณอ่อนนต์และกรดอะซิติกต่อเวลาของถังเก็บไวน์ และถังเก็บน้ำมักกี้ 1, 2, 3, 4 ในการเติบเครื่องผลิตน้ำส้มสายชูอย่างต่อเนื่องโดยใช้อัตราการเจือจาง 0.0250 ชม.^{-1} (ทำการทดลองซ้ำ)

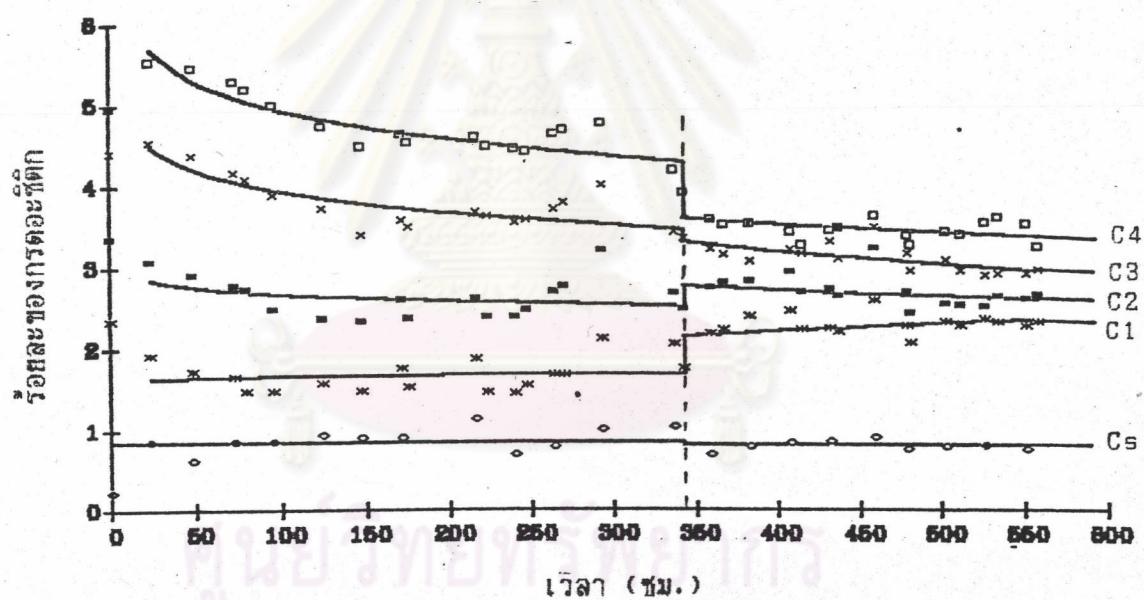
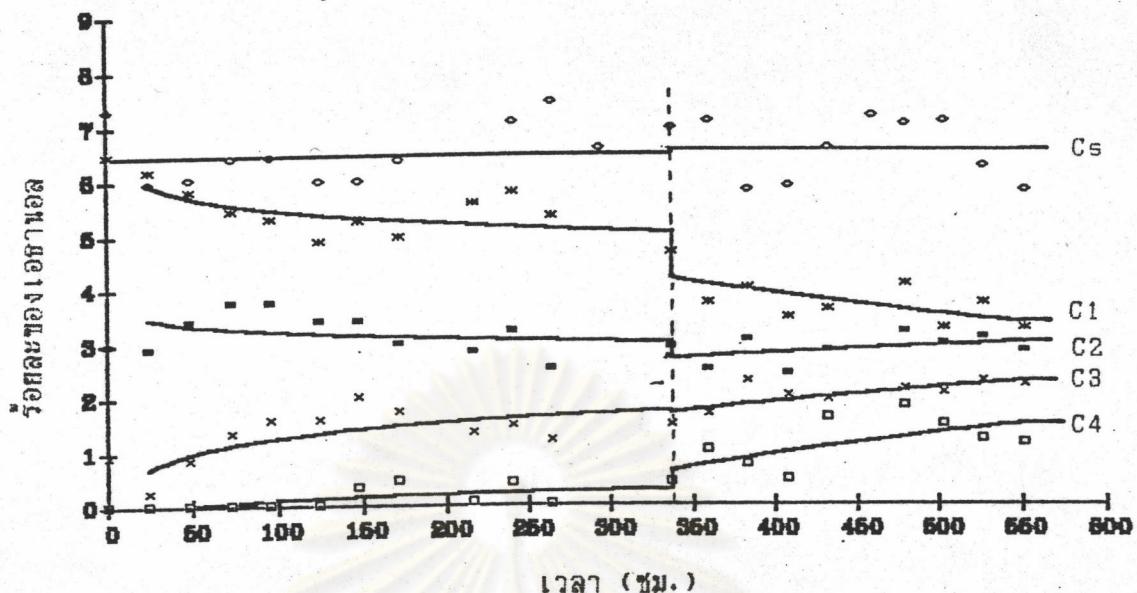
ลัญลักษณ์ : Cs แทน ถังเก็บไวน์

C1,C2,C3,C4 แทน ถังเก็บน้ำมักกี้ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ

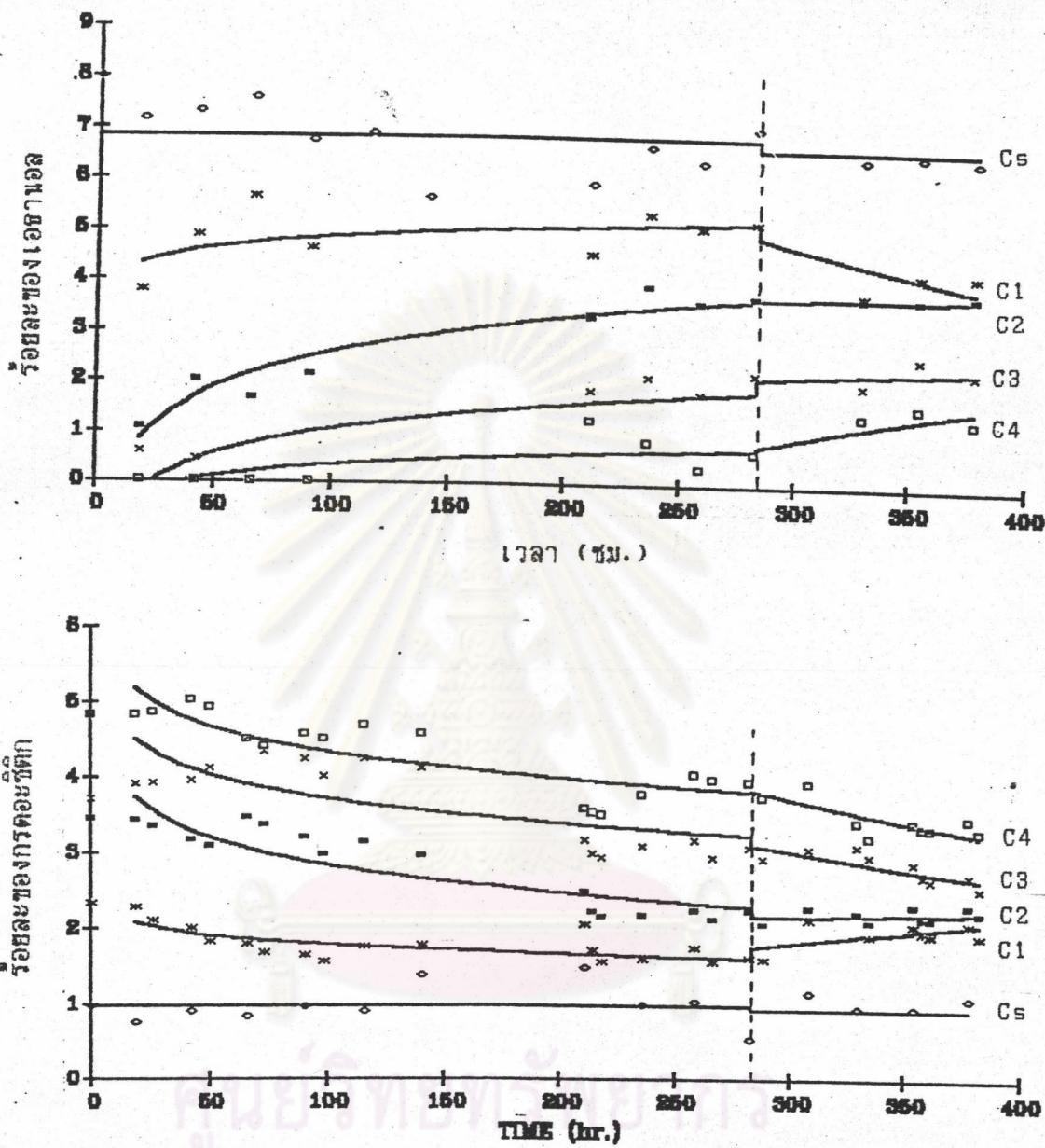
รูปที่ ๒.๕ แสดงปริมาณอืดานอลและกรดอะซิติกต่อเวลาของดังเก็บไว้ และดังเก็บน้ำหมักที่ ๑, ๒, ๓, ๔ ในการเดินเครื่องผลิตน้ำส้มสายชูอย่างต่อเนื่องโดยใช้อุปกรณ์เจือจาง ๐.๐๓๕๐ ชั่วโมง.

ลักษณะ : Cs แทน ดังเก็บไว้
C1,C2,C3,C4 แทน ดังเก็บน้ำหมักที่ ๑, ๒, ๓ และ ๔ ตามลำดับ

รูปที่ ข.6 แสดงปริมาณของน้ำและกรดอะซิติกต่อเวลาของถังเก็บไว้น้ำ และถังเก็บน้ำหมักที่ 1, 2, 3, 4 ในการเดินเครื่องผลิตน้ำส้มสายชูอย่างต่อเนื่องโดยในช่วงโหนงที่ 0-343 ใช้อัตราการเจือจางเท่ากับ 0.0250 ชั่วโมง⁻¹ จากนั้นตั้งแต่ช่วงโหนงที่ 343 เป็นต้นไป มีการนำผลิตภัณฑ์จากถังเก็บน้ำหมักที่ 4 มาป้อนกลับสู่ถังเก็บน้ำหมักที่ 1 โดยใช้อัตรา ส่วนการป้อนกลับจากถังเก็บน้ำหมักที่ 4 สู่ถังเก็บน้ำหมักที่ 1 เป็น 1.00

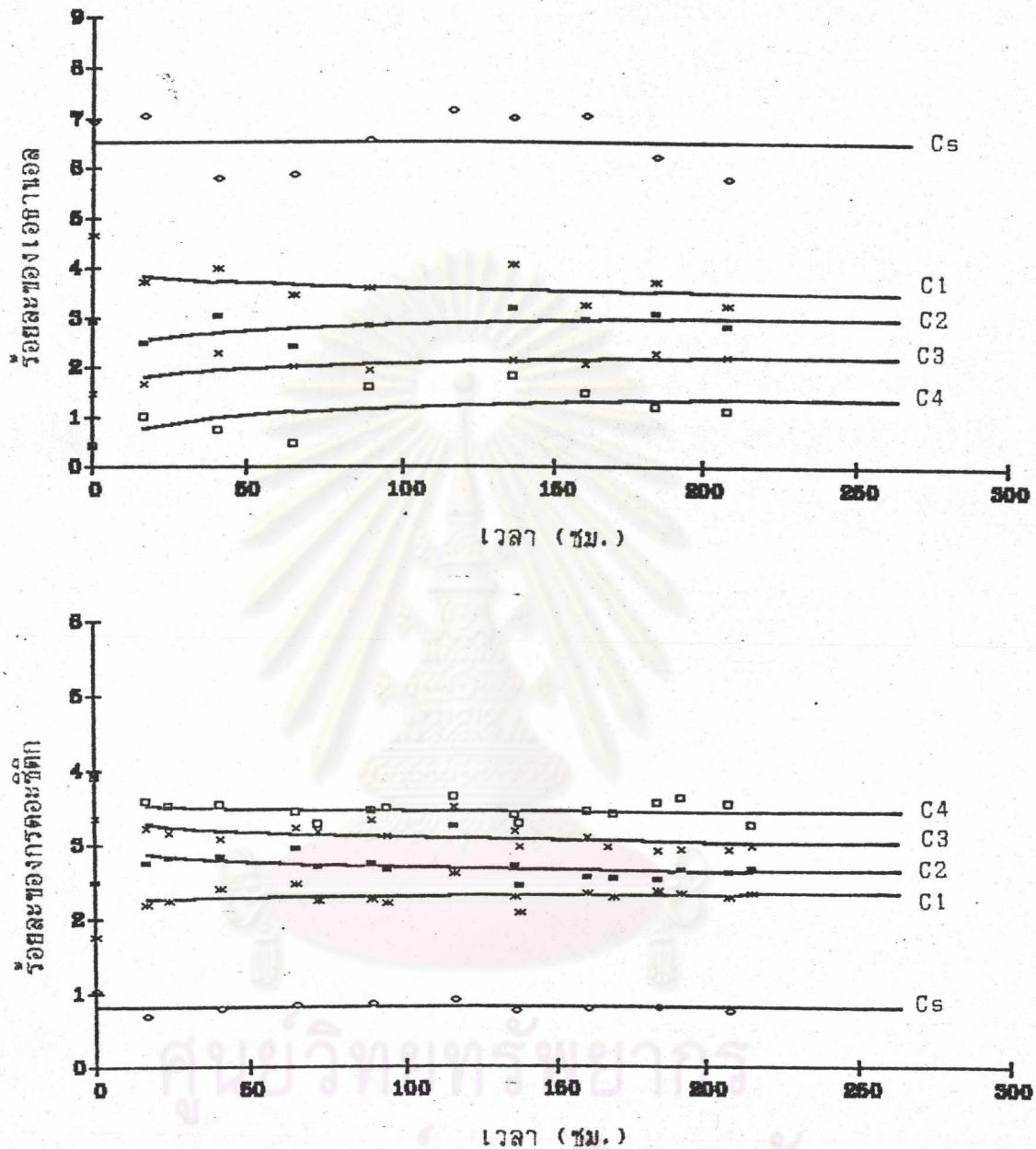
ลัญลักษณ์ : Cs แทน ถังเก็บไว้น้ำ
C1,C2,C3,C4 แทน ถังเก็บน้ำหมักที่ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ

รูปที่ ๗ แสดงปริมาณยาที่หายใจและกรดอยูติกต่อเวลาของถังเก็บไว้น์ และถังเก็บน้ำหมักที่ ๑, ๒, ๓, ๔ ในการเดินเครื่องผลิตน้ำส้มสายชูอย่างต่อเนื่องโดยในชั่วโมงที่ ๐-๒๘๔ ใช้อัตราการเจือจางเท่ากับ ๐.๐๒๕๐ ช.ม. - จากนั้นตั้งแต่ชั่วโมงที่ ๒๘๔ เป็นต้นไป มีการนำผลิตภัณฑ์จากถังเก็บน้ำหมักที่ ๓ มาป้อนกลับล้วงถังเก็บน้ำหมักที่ ๑ โดยใช้อัตรา ส่วนการป้อนกลับจากถังเก็บน้ำหมักที่ ๓ สู่ถังเก็บน้ำหมักที่ ๑ เป็น ๑.๐๐

สัญลักษณ์ : Cs แทน ถังเก็บไว้น์

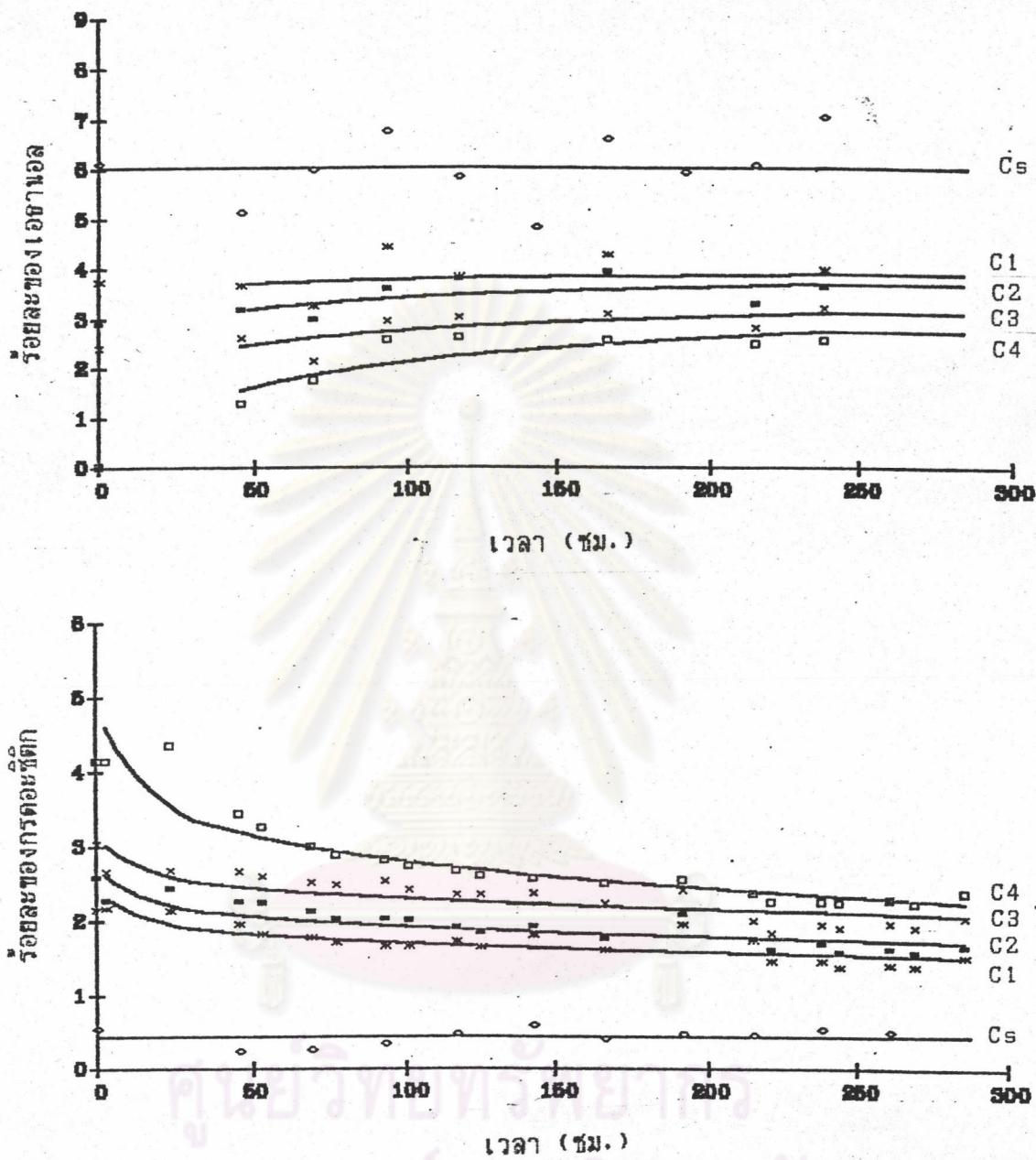
C1,C2,C3,C4 แทน ถังเก็บน้ำหมักที่ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ

รูปที่ ๑.๘ แสดงปริมาณเรือนออลและกรดอะซิติกต่อเวลาของถั่งเก็บไว้ และถั่งเก็บน้ำหมักที่ ๑, ๒, ๓, ๔ ในการเดินเครื่องผลิตน้ำส้มสายชูอย่างต่อเนื่องโดยกำหนดให้จุดที่เริ่มทำการป้อนย้อนกลับเป็นช่วงโมงที่ ๐ ใช้อัตราการเจือจากเท่ากับ ๐.๐๒๕๐ ช.ม. อัตราส่วนการป้อนกลับจากถั่งเก็บน้ำหมักที่ ๔ สู่ถั่งเก็บน้ำหมักที่ ๑ เป็น ๑.๐๐

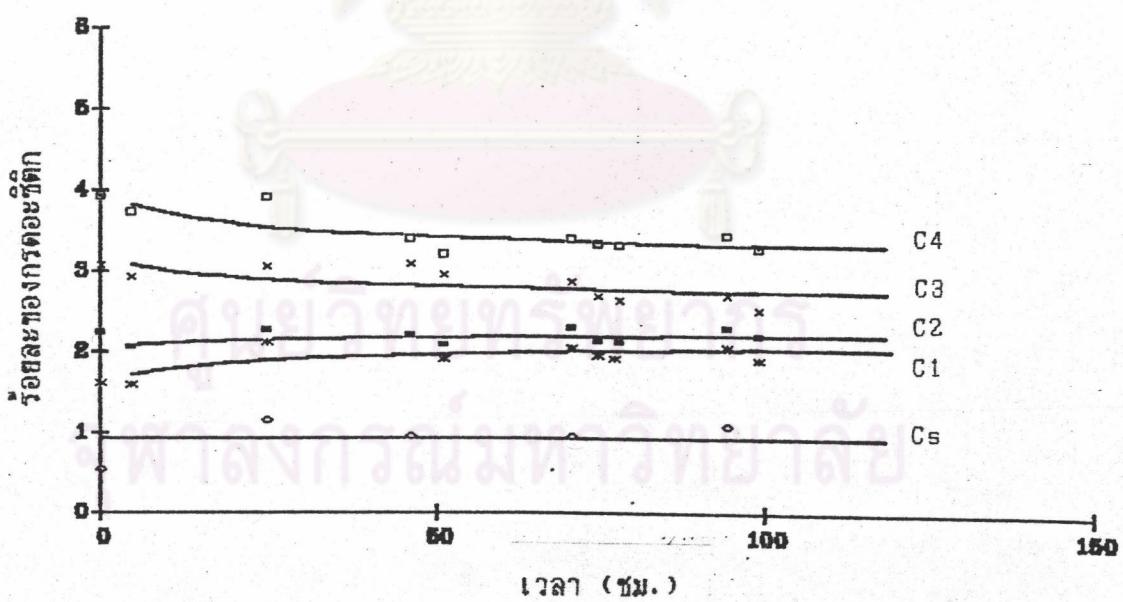
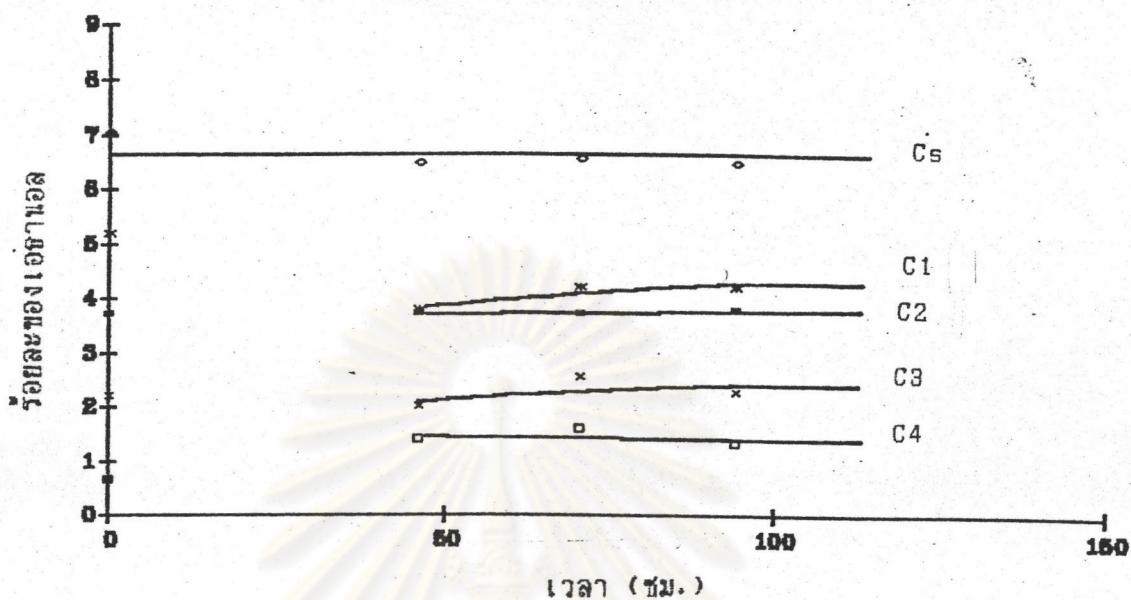
ลัญลักษณ์ : Cs แทน ถั่งเก็บไว้

C1,C2,C3,C4 แทน ถั่งเก็บน้ำหมักที่ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ

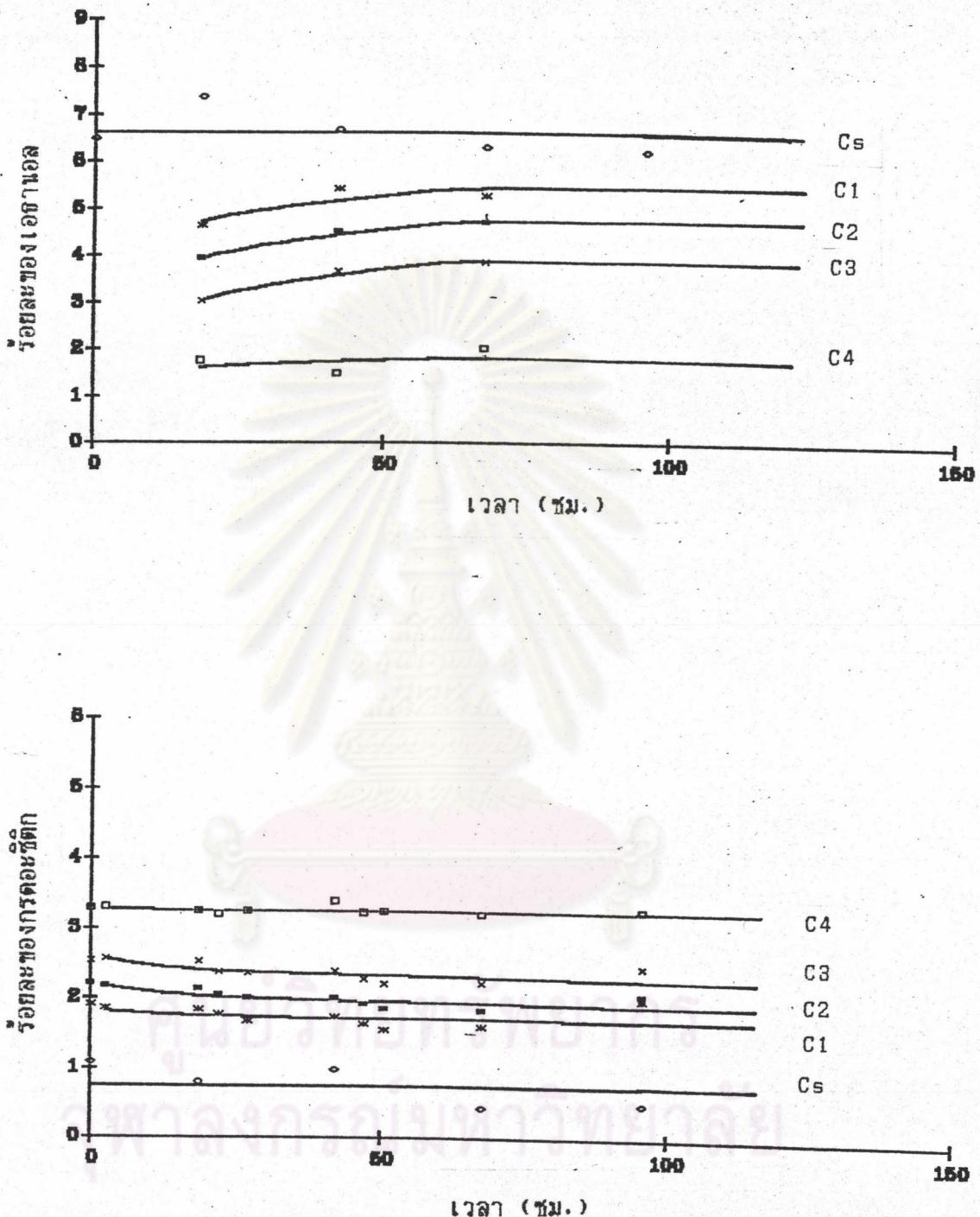

รูปที่ 1.9 แสดงปริมาณอุ่นภายนอกและกรดอะซิติกต่อเวลาของถังเก็บไวน์ และถังเก็บน้ำมักกี้ 1, 2, 3, 4 ในการเดินเครื่องผลิตน้ำส้มสายชูอย่างต่อเนื่องโดยกำหนดให้จุดที่เริ่มทำการป้อนย้อนกลับเป็นช่วงโมงที่ 0 ใช้อัตราการเจือจาง 0.0310 ชม.⁻¹ อัตราส่วนการป้อนกลับจากถังเก็บน้ำมักกี้ 4 สู่ถังเก็บน้ำมักกี้ 1 เป็น 0.81

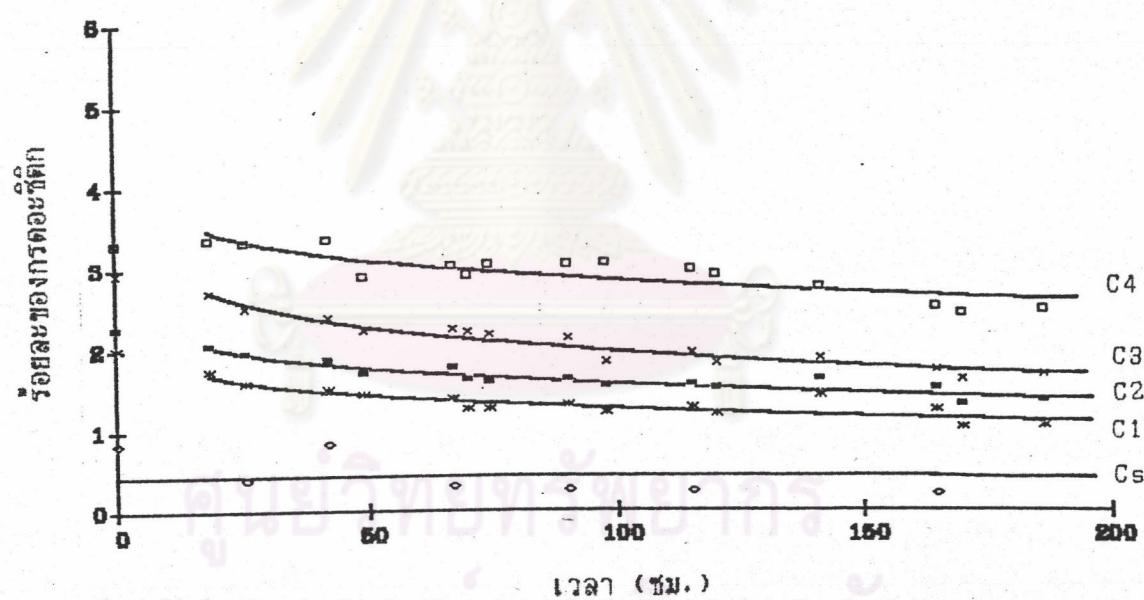
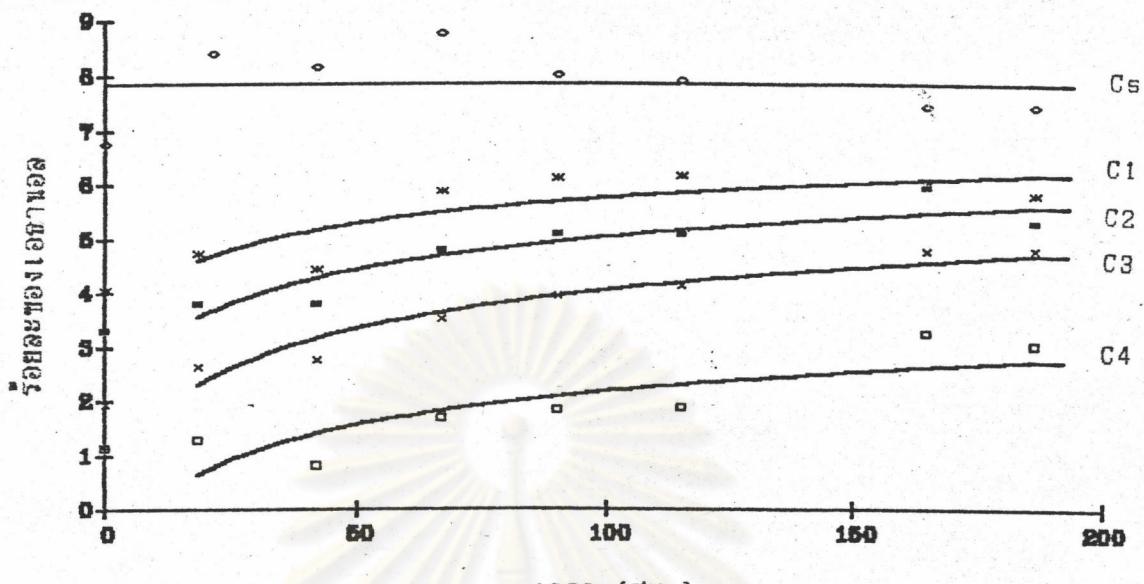
สัญลักษณ์ : C_s แทน ถังเก็บไวน์
 C_1, C_2, C_3, C_4 แทน ถังเก็บน้ำมักกี้ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ

รูปที่ ๔.๑๐ แสดงปริมาณเอทานอลและกรดอะซิติกต่อเวลาของถังเก็บไว้น์ และถังเก็บน้ำหมักที่ ๑, ๒, ๓, ๔ ในการเดินเครื่องผลิตน้ำส้มสายสูตรอย่างต่อเนื่องโดยกำหนดให้จุดที่เริ่มทำการป้อนขอนกลับเป็นช่วงโมงที่ ๐ ใช้อัตราการเจือจาง ๐.๐๒๕๐ ช.ม.⁻¹ อัตราส่วนการป้อนกลับจากถังเก็บน้ำหมักที่ ๓ สู่ถังเก็บน้ำหมักที่ ๑ เป็น ๑.๐๐

รูปที่ น.11 แสดงปริมาณเวชานอลและกรดอะซิติกต่อเวลาของถังเก็บไวน์ และถังเก็บน้ำมันก๊าซ 1, 2, 3, 4 ในการเดินเครื่องผลิตน้ำส้มสายชูอย่างต่อเนื่องโดยกำหนดให้จุดที่เริ่มทำการป้อนย้อนกลับเป็นชั่วโมงที่ 0 ใช้อัตราการเจือจาง 0.0350 ชั่วโมง.⁻¹ อัตราส่วนการป้อนกลับจากถังเก็บน้ำมันก๊าซ สู่ถังเก็บน้ำมันก๊าซ 1 เป็น 0.71

รูปที่ 1.12 แสดงปริมาณเอซานอลและกรดอะซิติกต่อเวลาของถั่งเก็บไว้ และถั่งเก็บน้ำหมักที่ 1, 2, 3, 4 ในการเดินเครื่องผลิตน้ำส้มสายสูตรอย่างต่อเนื่องโดยกำหนดให้จุดที่เริ่มทำการป้อนขอนกลับเป็นช่วงโมงที่ 0 ใช้อัตราการเจือจาง 0.0395 ชั่วโมง อัตราส่วนการป้อนกลับจากถั่งเก็บน้ำหมักที่ 3 สู่ถั่งเก็บน้ำหมักที่ 1 เป็น 0.54

ลักษณะ : Cs แทน ถั่งเก็บไว้
C1,C2,C3,C4 แทน ถั่งเก็บน้ำหมักที่ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ

ภาคผนวก C

วิธีการวิเคราะห์

C.1 การวิเคราะห์หาปริมาณกรดอะซิติก

ปริมาณกรดอะซิติกหาได้โดยพิจารณาจากกรดทั้งหมด (total acid) เป็นร้อยละโดยน้ำหนักต่อปริมาตร การวิเคราะห์ทำได้โดยการไต่เทรถกับสารละลายน้ำเดี่ยมไอดรอกไซด์ที่มีความเข้มข้นประมาณ 0.2 นอร์มัล โดยใช้ฟิล์ฟกาลินเป็นอินดิเคเตอร์

ปีเปตัน้ำมัก 10 มิลลิลิตร เติมน้ำเดี่ยมไอดรอกไซด์ 0.2 นอร์มัล จุดยุติ (end point) จะมีสีชมพูอ่อนมาก ๆ นำค่าปริมาณของโซเดียมไอดรอกไซด์ไปคำนวณหาร้อยละโดยน้ำหนักต่อปริมาตรของกรดอะซิติก

$$\text{ร้อยละโดยน้ำหนักต่อปริมาตรของกรดอะซิติก} = (N \times V \times M.W.) / 100$$

โดยที่ N = นอร์มัลของสารละลายน้ำเดี่ยมไอดรอกไซด์

V = ปริมาตรของสารละลายน้ำเดี่ยมไอดรอกไซด์ (มิลลิลิตร)

M.W. = น้ำหนักโมเลกุลของกรดอะซิติก

= 60

= $(N \times V \times 60) / 100$

= $(N \times V \times 6) / 10$

หมายเหตุ : ทำการหาปริมาณกรดอะซิติก 2 ครั้งแล้วหาค่าเฉลี่ย

C.2 การวิเคราะห์หาปริมาณเอทานอล

การวิเคราะห์หาปริมาณเอทานอลหาเป็นร้อยละโดยปริมาตร โดยใช้น้ำมัก 100 มิลลิลิตร ใส่ลงในขวดกลั่นขนาด 500 มิลลิลิตร เติมน้ำกลั่นลงไปอีก 50 มิลลิลิตร กลั่นจนได้สารละลายน้ำเดี่ยม (distillate) ปริมาณ 100 มิลลิลิตร จากนั้นนำไปหาความถ่วงจำเพาะโดยใช้ชุดหาความถ่วงจำเพาะขนาด 50 มิลลิลิตร ซึ่งจากค่าความถ่วงจำเพาะที่ได้มาไปหาปริมาณเอทานอลเป็นร้อยละโดยปริมาตรจากตารางที่ C. 1

ค. 3 การหาปริมาณเชื้อจุลทรรศ์

การหาปริมาณเชื้อจุลทรรศ์ในงานวิจัยนี้ได้กำหนดใช้วิธีนับโดยตรง (direct count) โดยนับจำนวนเชื้อจุลทรรศ์ที่เห็นในกล้องจุลทรรศน์จากแผ่นนับเชื้อเอมาไซโตร์ ซึ่งรับปริมาณที่แผ่นอนของของเหลวที่ผสมอยู่กับเชื้อจุลทรรศ์ ในการเตรียมน้ำหมักก่อนนับเชื้อ ทำการเจือจาง (dilution) โดยใช้น้ำกลั่นที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้ว เพื่อให้ปริมาณจุลทรรศ์ไม่มากเกินไปจนไม่เหมาะสมในการนับ

ค. 3.1. วิธีการนับเชื้อโดยใช้อเมไโรดิมเทอร์

- เตรียมแผ่นนับเชื้อให้สะอาดแล้ววางแผ่นแก้วปิด (cover slip) บน แผ่นนับเชื้อให้เรียบร้อย

- ใช้ปีเปตบานดา 1 มิลลิลิตรคลึงน้ำหมักหยดที่ขอบของแผ่นแก้วปิดทั้ง 2 ข้าง พยายามอย่าให้มีฟองอากาศ และอย่าให้น้ำหมักที่หยดล้นลงไปในช่องของแผ่นนับเชื้อทั้ง 2 ข้าง (ครุภัติ ค. 1)

- นำไปนับจำนวนเชื้อจุลทรรศ์ โดยใช้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยาย 400 เท่า ปรับไฟกลั่นให้เห็นตารางเล็ก ๆ ในแผ่นนับเชื้อ ดังรูปที่ ค. 2 (อักษร B) ซึ่ง 1 ช่องมีตารางเล็ก ๆ ภายในอีก 16 ช่อง ให้นับทั้งหมด 5 ช่อง (อักษร B) อาจนับในแนวทแยง ตามที่ได้

- ถ้าหากมีเซลล์ของจุลทรรศ์อยู่ค่าเฉลี่ยระหว่างช่อง (คือเฉลี่ยทั้ง 3 เส้น นานกัน) ให้นับในแนวตั้งจากมุม左บนหนึ่ง ห้อง 5 ช่องเหมือนกัน ตัวอย่างในรูป ค. 2 ให้นับ เชลล์ที่อยู่ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งจาก ก. หรือ ข. เลือกเอาแบบใดแบบหนึ่ง

ค. 3.2. วิธีคำนวณ

แผ่นนับเชื้อมีรายห่างระหว่างแซมเบอร์ (chamber) ถึงแผ่นแก้วปิด (cover slip) เท่ากับ 1/10 มิลลิลิตร

$$\begin{aligned} \text{พื้นที่ของ } 5 \text{ ช่องที่นับ} &= 5 \times 1/5 \times 1/5 \\ &= 1/5 \text{ ตร.มม.} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ปริมาตร } 5 \text{ ช่องที่นับ} &= 1/5 \times 1/10 \\ &= 1/50 \text{ ลบ.มม.} \end{aligned}$$

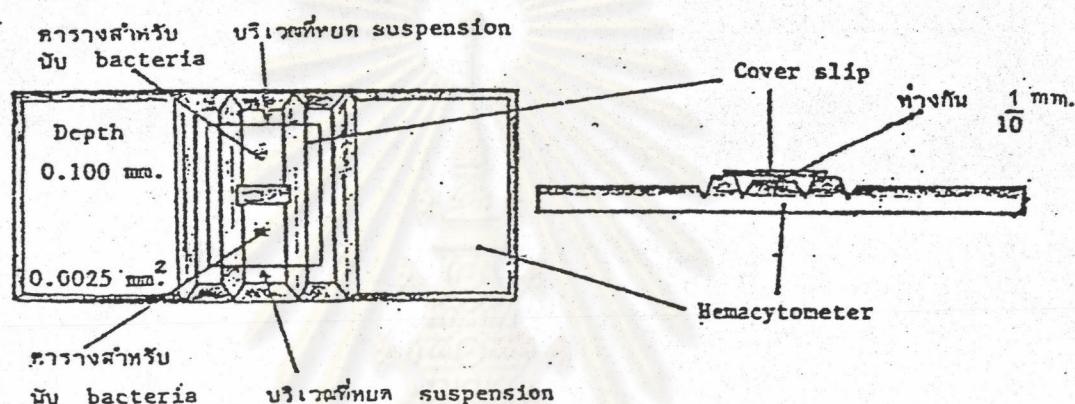
$$\text{สมมติว่าใน } 5 \text{ ช่องที่นับเชื้อจุลทรรศ์ได้} = Z \text{ เชล}$$

$$\text{ปริมาณ } 1/50 \text{ ลบ.มม. นับได้} = Z \text{ เชล}$$

$$\text{ถ้าปริมาตร } 1 \text{ ลบ.มม. จะนับได้} = Z \times 10 \times 10 \times 10 \times 50$$

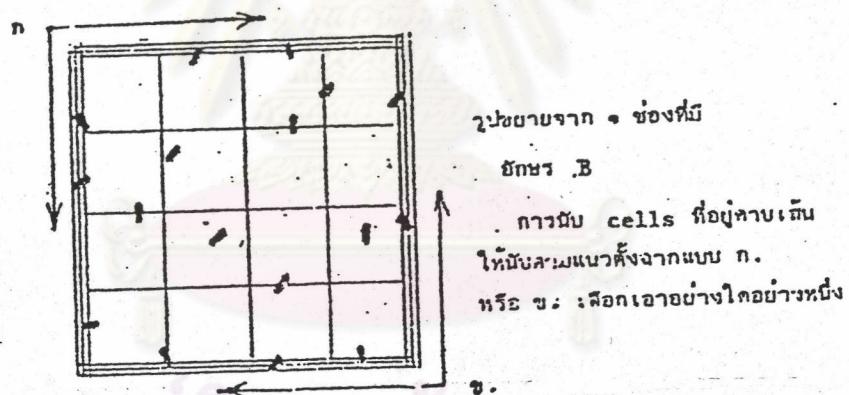
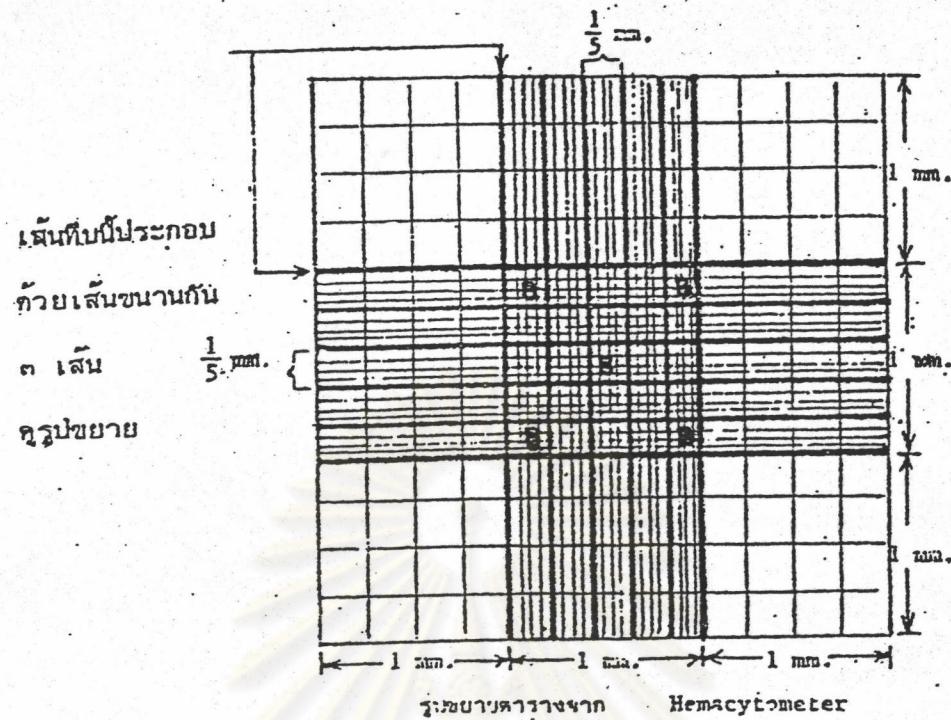
นั้นคือน้ำหมัก 1 ลบ.ซม. มีเชื้อจุลินทรีย์ = $50,000 \times 10^6$ เชล

หมายเหตุ : ในกรณีที่ทำการเจือจาง ต้องคำนวณเพอร์การเจือจาง (dilution factor) มากด้วย เช่น เจือจาง 1:10,000 (10^{-4}) มีจำนวนเชื้อ 57 เชลต่อ ลบ.ซม. ตั้งนั้นจำนวนเชื้อที่ไม่ได้เจือจางในน้ำหมักเท่ากับ 57×10^4 เชลต่อ ลบ.ซม.

รูปที่ ค.1 ลักษณะของเอ็ม่าไซโตร์ด้านหน้าและภาคตัด

ศูนย์วิทยาพยากรณ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๔

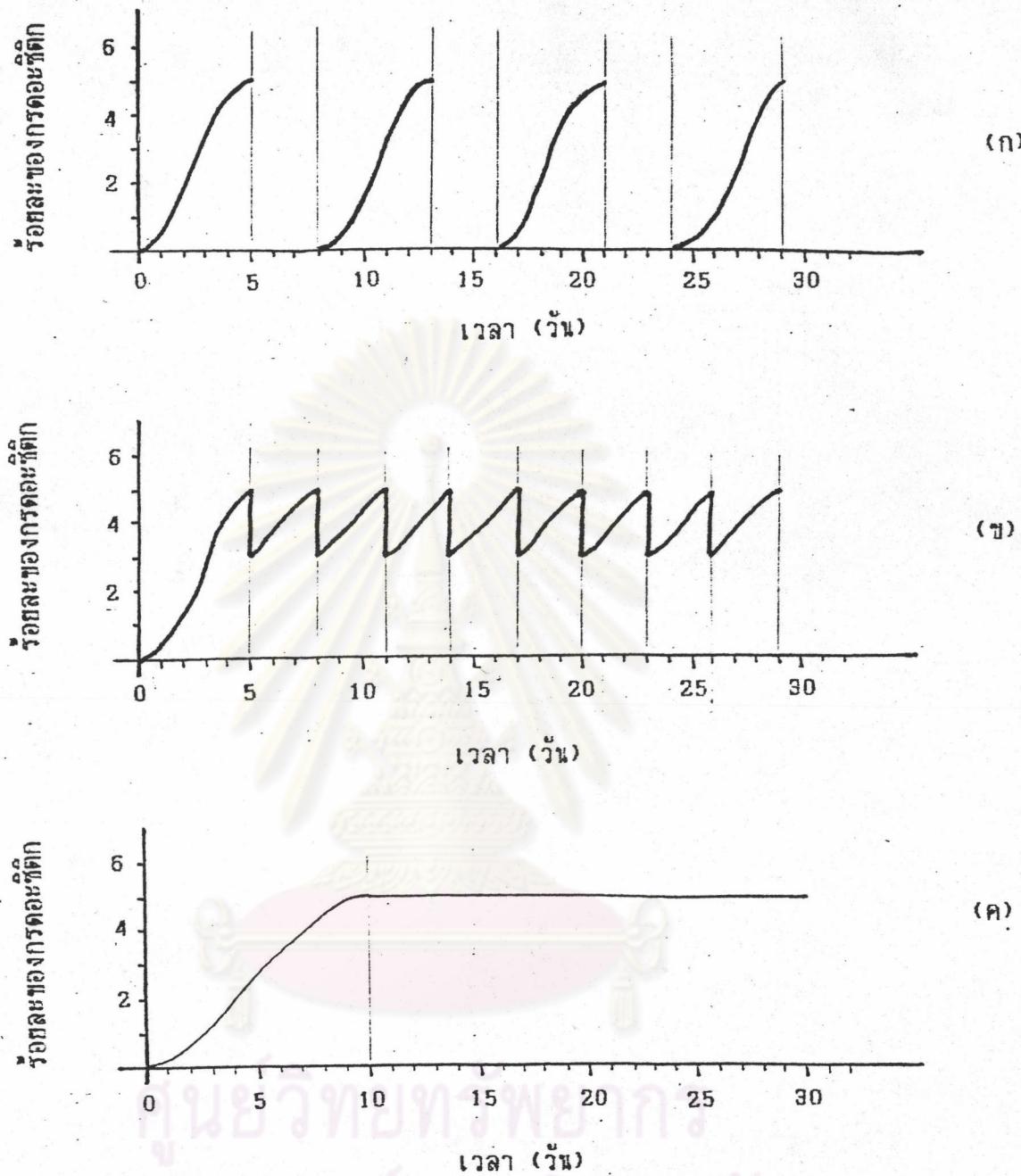
การเบริรอนเทียนกระบวนการหมักน้ำส้มสายชูแบบเป็นครั้ง^๒
แบบกึ่งต่อเนื่อง และแบบต่อเนื่อง

จากการทดลองเบริรอนเทียนกำลังการผลิตของกระบวนการหมักน้ำส้มสายชูแบบเป็นครั้ง,
แบบกึ่งต่อเนื่อง และแบบต่อเนื่อง โดยใช้เครื่องหมักน้ำส้มสายชูที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ พนว่า
เมื่อทำการหมักแบบเป็นครั้งโดยใช้เครื่องหมักน้ำส้มสายชู 1 ชุด มีความจุ 12 ลิตร ทำการหมัก
สารละลายอัลกออลที่มีความเข้มข้นของเอทานอลต่อกรดอะซิติกเป็น 7 ต่อ 1 (ร้อยละโดย
ปริมาตร ต่อ ร้อยละโดยน้ำหนักต่อปริมาตร) ให้น้ำส้มสายชูที่มีความเข้มข้นของกรดอะซิติก
ประมาณร้อยละ 5 ภายในเวลา 5 วัน จากนั้นต้องใช้เวลา 3 วันในการล้างทำความสะอาด
เครื่องและเตรียมการหมักครั้งต่อไป ส่วนการหมักแบบกึ่งต่อเนื่องนั้น ทำการทดลองในเครื่อง
หมัก 1 ชุดที่มีความจุ 12 ลิตร เช่นกัน หลังจากเวลาผ่านไป 5 วัน ได้น้ำส้มสายชูที่มีความ
เข้มข้นของกรดอะซิติกร้อยละ 5 แล้วจึงทำการตั้งน้ำหมักออกครั้งหนึ่ง (6 ลิตร) แล้วเติม
สารละลายเอทานอลที่มีปริมาณเอทานอลประมาณร้อยละ 7 ลงไปให้ครบ 12 ลิตร น้ำหมัก
รวมจะมีความเข้มข้นของกรดอะซิติกประมาณร้อยละ 3 ใช้เวลาประมาณ 3 วันจะได้น้ำส้มสายชู
ที่มีความเข้มข้นประมาณร้อยละ 5 แล้วทำการหมักแบบกึ่งต่อเนื่องซ้ำไปได้เรื่อย ๆ และสำหรับ
การหมักแบบต่อเนื่องโดยใช้ระบบหมักน้ำส้มสายชูแบบต่อเนื่องที่ประกอบด้วยเครื่องหมัก 4 ชุด ต่อ
อนกรอกและเครื่องหมักแต่ละชุดมีความจุ 12 ลิตร ระบบดังกล่าวต้องใช้เวลาในการเตรียม
เครื่องก่อนทำการป้อนสารละลายอัลกออลเข้าในระบบอย่างต่อเนื่องรวมทั้งสิ้น 10 วัน หลัง
จากนั้นทำการหมักแบบต่อเนื่องที่อัตราการเจือจาง 0.0216 ชม.^{-1} และอัตราส่วนการป้อน
กลับเป็น 0.20 ซึ่งเป็นสภาวะที่ดีที่สุดที่ได้จากการทดลองของประพนธ์ (2531) จะได้น้ำส้ม
สายชูร้อยละ 5 ออกมาวันละ 6.22 ลิตร

อาจกล่าวโดยสรุปว่า เมื่อใช้กระบวนการหมักแบบเป็นครั้งนี้จะได้น้ำส้มสายชูที่มี
ปริมาณกรดอะซิติกร้อยละ 5 จำนวน 12 ลิตร ในเวลา 5 วัน และต้องใช้เวลาล้างทำความสะอาด
สะอาดเครื่องสำหรับการหมักในครั้งต่อไป 3 วัน เมื่อใช้กระบวนการหมักแบบกึ่งต่อเนื่องนั้น
หลังจากใช้เวลา 5 วันในการเตรียมระบบหมักสำหรับการหมักแบบกึ่งต่อเนื่องแล้ว จะได้น้ำ^๓
ส้มสายชูที่มีความเข้มข้นของกรดอะซิติกร้อยละ 5 จำนวน 6 ลิตรทุก ๆ 3 วัน และสำหรับ
กระบวนการหมักแบบต่อเนื่อง หลังจากใช้เวลา 10 วันในการเตรียมระบบหมักสำหรับการ

หมักแบบต่อเนื่องแล้ว จะได้น้ำส้มสายชูที่มีความเข้มข้นของกรดอะซิติกร้อยละ 5 จำนวน 6.22 ลิตรต่อวัน นั่นคือถ้าต้องการผลิตน้ำส้มสายชูปริมาณน้อย ๆ เช่น 12 ลิตร ควรใช้การหมักแบบเป็นครั้ง แต่เมื่อต้องการหมักน้ำส้มสายชูในปริมาณมากควรทำการหมักแบบต่อเนื่องจะได้เปรียวกว่า ตัวอย่างเช่น เมื่อใช้เวลาในการหมักทั้งสิ้น 29 วัน (ดังแสดงเปรียบเทียบในรูปที่ จ.1) พบว่า การหมักแบบเป็นครั้ง แบบกึ่งต่อเนื่อง และแบบต่อเนื่องได้น้ำส้มสายชูที่มีปริมาณกรดอะซิติกร้อยละ 5 รวมทั้งสิ้น 48, 60 และ 130 ลิตร ตามลำดับ นอกจากนี้การหมักแบบต่อเนื่องยังมีข้อได้เปรียบอื่นๆ อีก เช่น ถ้าเกิดการปนเปื้อนจาก A. xylinum ในเครื่องหมักแล้วสามารถล้างทำความสะอาดเครื่องหมักเฉพาะชุดที่เกิดการอุดตันมากเนียงชุดเดียว โดยที่เครื่องหมักชุดอื่นยังสามารถเดินเครื่องได้ตามปกติ และสามารถเอาเครื่องหมักล้างออกได้ แทนที่ได้ทั้งคิ้ แหล่งหมักแบบเป็นครั้ง หรือกึ่งต่อเนื่องแล้ว มีวิธีแก้ไขวิธีเดียวเท่านั้นคือ หยุดเครื่องแล้วล้างทำความสะอาด จากนั้นจึงเริ่มต้นการหมักใหม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ ๓.๑ แสดงการเปรียบเทียบกำลังการผลิตของการน้ำมักน้ำส้มสายชู
 (ก) แบบเป็นครั้ง (ข) แบบกึ่งต่อเนื่อง (ค) แบบต่อเนื่อง
 โดยแสดงเป็นความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละของการผลิตกับเวลา

วิธีวิเคราะห์ปริมาณจุลินทรีย์

๑.๑ การซึ่งน้ำหนักแห้งของเซลล์

วิธีที่ใช้กันทั่วไปในการวัดการเจริญของจุลินทรีย์คือ การนำเซลล์รับประทานอนไปทำให้แห้งอย่างช้า ๆ จนกระทั่งมีน้ำหนักคงที่ สำหรับเซลล์ที่ถูกทำให้แห้ง เช่น เซลล์สีฟ้า จะใช้วิธีถูกทำให้แห้งโดยการเซนทริฟิวจ์ ($4-6 \times 10^3$ รอบต่อนาที) แล้วนำไปล้างด้วยไอโซโทนิกเซลล์ (isotonic saline) แล้วนำไปเซนทริฟิวจ์อีกครั้งที่ความเร็ว $4-6 \times 10^3$ รอบต่อนาที แล้วนำเซลล์เข้มข้นดังกล่าวไปอบที่อุณหภูมิ ๙๐ องศาเซลเซียสนานประมาณ ๒๐ ชั่วโมง หรือ ๑๐๕ องศาเซลเซียสนานประมาณ ๖-๑๐ ชั่วโมง จนกระทั่งมีน้ำหนักคงที่

สำหรับเซลล์แบคทีเรียซึ่งยากในการทำให้เซลล์เข้มข้นด้วยการเซนทริฟิวจ์ ดังนี้นิจนาลสารตัวอย่างไปกรองผ่านไออกซิลิกเมมเบรน (hydrophilic membrane) ซึ่งมีความพรุน (pore size) ๐.๒ ไมโครเมตร เซลล์จะต้องอยู่บนแผ่นกรองซึ่งต้องนำไปล้างด้วยไอโซโทนิกเซลล์ แล้วแผ่นกรองไปอบที่อุณหภูมิ ๙๐ หรือ ๑๐๕ องศาเซลเซียส จนกระทั่งน้ำหนักคงที่ โดยทั่วไปรายงานน้ำหนักแห้งของเซลล์เป็น กรรมต่อลิตร

ข้อพิจลดาในการหาน้ำหนักแห้งทั่วไป เกิดจากเซลล์แห้งและหลอดเซนทริฟิวจ์หรือ เมมเบรนคุดความชื้นจากบรรยากาศระหว่างที่ทิ้งไว้ให้เย็น ซึ่งสามารถแก้ไขได้โดยการทิ้งไว้ให้เย็นในเคลซิเคเตอร์ หรือบางครั้งข้อพิจลดาอาจเกิดจากการมีของแข็งปะปนอยู่ในสารตัวอย่างซึ่งพบบ่อยในระบบสุขาภิบาล ต้องหักน้ำหนักของแข็งออกจากน้ำหนักแห้งของเซลล์ทั้งได้ด้วยจึงจะถูกต้องยิ่งขึ้น (Marison, 1988)

ข้อเสียของวิธีนี้ คือ ช้า ต้องใช้เวลานานเพราท้องใช้สารตัวอย่างปริมาณมาก แต่อย่างไรก็ตามยังเป็นวิธีที่นิยม เนื่องจากสะดวก และง่าย

๑.๒ การซึ่งน้ำหนักเปียกของเซลล์

วิธีนี้เป็นวิธีที่ง่าย แต่ยังต้องอาศัยการเซนทริฟิวจ์หรือการกรองสารตัวอย่าง แล้วนำไปซึ่งน้ำหนักโดยตรง แม้ว่าจะเป็นวิธีที่รวดเร็วแต่เกิดข้อพิจลดาได้มาก เนื่องจากเป็นการวัดน้ำที่อยู่ภายในและภายนอกเซลล์รวมเข้าไปด้วย

๗.๓. การหาจำนวนเชล

การหาการเจริญของเชล อาจรายงานในทอมของจำนวนเชลต่อลิตร การหาจำนวนเชลทั้งหมดทำได้โดยการนำสารตัวอย่างมาเจือจาง แล้วหยดลงบนสไลด์สีขาวรับน้ำจำนวนเชล จุลทรรศน์ เช่น เอลเบอร์สไลด์ (Elber slides) หรือ เอมาไซโตร์ แล้วนำไปนึ่ง จำนวนเชลโดยใช้กล้องจุลทรรศน์ช่วย วิธีดังกล่าวรวดเร็วและแม่นยำ แต่ไม่สามารถแยกแยะเชลเป็นแหล่งเชลตายได้

ถ้าต้องการวัดจำนวนเชลเป็นเท่านั้น สามารถทำได้โดยนำสารตัวอย่างมาเจือจาง แล้วนำสารที่เจือจางแล้วปริมาตร 0.1 มิลลิลิตรไปเลี้ยงกระจายบนน้ำที่มีสารอาหารเหมาะสม แล้วนำไปนึ่ง (incubate) ตามเวลาที่กำหนดก่อนมาบันทึกจำนวนโคโลนีได้ โดยสมมติว่าแต่ละโคโลนีเกิดจากเชลเดียว 1 เชล นอกจากวิธีดังกล่าวจะต้องใช้เวลานานประมาณ 24 ชั่วโมง เพื่อให้โคโลนีเจริญแล้ว วิธีนี้ยังต้องใช้เทคนิคที่ซับซ้อนและความระมัดระวังในการเจือจางสารตัวอย่างด้วย แต่อย่างไรก็ตาม อาจกล่าวได้ว่าเป็นวิธีที่ให้ค่าจำนวนจุลทรรศน์ที่มีชีวิตได้ถูกต้องที่สุด

ศูนย์วิทยทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ฉ

ตารางแสดงรายละเอียดวิธีการคำนวณหน้าหนักเชลปียกและหนัง
ของจุลินทรีย์ในแต่ละคอลัมน์ที่มี

ตารางที่ ฉ.1 แสดงข้อมูลที่ได้จากการทดลองหน้าหนักเชลหนังและปียกของจุลินทรีย์ในแต่ละ
คอลัมน์ที่มี โดยทำการวิเคราะห์หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองเมื่อทำการหนัก^{แบบต่อเนื่องและไม่มีการนำผลลัพธ์มาป้อนย้อนกลับ}

ลิสท์ที่ทำการวิเคราะห์	C1	C2	C3	C4
1. น้ำหนักบิกเกอร์ (กรัม)	6.03	6.90	6.45	7.15
2. น้ำหนักบิกเกอร์+วัสดุบรรจุ 18 ลูก +แบนค์ทีเรียว(ปียก) (กรัม)	59.99	58.83	59.76	60.16
3. น้ำหนักบิกเกอร์+วัสดุบรรจุ 18 ลูก +แบนค์ทีเรียว(หนัง) (กรัม)	32.69	32.01	33.41	33.54
4. น้ำหนักบิกเกอร์+วัสดุบรรจุ 18 ลูก (ปียก) (กรัม)	53.85	52.23	54.49	54.58
5. น้ำหนักบิกเกอร์+วัสดุบรรจุ 18 ลูก (หนัง) (กรัม)	30.73	30.66	30.22	31.81
6. น้ำหนักวัสดุบรรจุ 18 ลูก+แบนค์ทีเรียว (ปียก) (กรัม)	53.96	51.93	53.31	53.01
7. น้ำหนักวัสดุบรรจุ 18 ลูก+แบนค์ทีเรียว (หนัง) (กรัม)	26.66	25.11	26.96	26.39
8. น้ำหนักวัสดุบรรจุ 18 ลูก (ปียก) (กรัม)	47.32	45.33	48.04	47.43
9. น้ำหนักวัสดุบรรจุ 18 ลูก (หนัง) (กรัม)	24.70	23.76	23.77	24.66
10. น้ำหนักแบนค์ทีเรียว(ปียก) (กรัม)	6.64	6.60	5.27	5.58
11. น้ำหนักแบนค์ทีเรียว(หนัง) (กรัม)	1.96	1.35	3.19	1.73
12. น้ำหนักเชลปียก (กรัมต่อกรัมวัสดุบรรจุ)	0.140	0.145	0.110	0.118
13. น้ำหนักเชลหนัง (กรัมต่อกรัมวัสดุบรรจุ)	0.079	0.057	0.134	0.070

ตารางที่ ฉบับที่ 2 แสดงข้อมูลที่ได้จากการทดลองหาน้ำหนักเซลล์แห้งและเปียกของจลินทรีย์ในตัวอย่างกลุ่มน้ำหนักที่ 4 มาป้อนกลับลู่ถังเก็บน้ำหนักที่ 1

ลิ๊งที่ทำการวิเคราะห์	C1	C2	C3	C4
1. น้ำหนักบิกเกอร์ (กรัม)	515.54	382.34	438.52	418.16
2. น้ำหนักบิกเกอร์+วัสดุบรรจุ 180 ลูก +แบนค์ทีเรียว(เบียก) (กรัม)	1415.77	1526.08	1290.98	1321.16
3. น้ำหนักบิกเกอร์+วัสดุบรรจุ 180 ลูก +แบนค์ทีเรียว(แห้ง) (กรัม)	800.80	668.73	719.52	689.62
4. น้ำหนักบิกเกอร์+วัสดุบรรจุ 180 ลูก (เบียก) (กรัม)	919.14	791.01	846.81	813.55
5. น้ำหนักบิกเกอร์+วัสดุบรรจุ 180 ลูก (แห้ง) (กรัม)	739.54	604.60	663.50	642.67
6. น้ำหนักวัสดุบรรจุ 180 ลูก+แบนค์ทีเรียว (เบียก) (กรัม)	900.23	1143.74	852.46	903.00
7. น้ำหนักวัสดุบรรจุ 180 ลูก+แบนค์ทีเรียว (แห้ง) (กรัม)	285.34	286.39	281.00	271.46
8. น้ำหนักวัสดุบรรจุ 180 ลูก (เบียก) (กรัม)	403.60	408.67	408.29	395.39
9. น้ำหนักวัสดุบรรจุ 180 ลูก (แห้ง) (กรัม)	224.00	222.26	224.98	224.51
10. น้ำหนักแบนค์ทีเรียว(เบียก) (กรัม)	496.63	735.07	444.17	507.61
11. น้ำหนักแบนค์ทีเรียว(แห้ง) (กรัม)	61.34	64.13	56.02	46.95
12. น้ำหนักเซลล์เบียก (กรัมต่อกรัมวัสดุบรรจุ)	1.230	1.800	1.088	1.284
13. น้ำหนักเซลล์แห้ง (กรัมต่อกรัมวัสดุบรรจุ)	0.274	0.288	0.249	0.209

ประวัติผู้เชื่อม

นางสาวอ้มพาวดี ศรีสัจจะเลิศวารา เกิดวันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2508 ที่อำเภอป้อมปราบ จังหวัดกรุงเทพฯ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเคมี วิศวกรรม ภาควิชาเคมีเทคนิค คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2530 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมีเทคนิค ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2531 โดยได้รับทุนผู้ช่วยวิจัยคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยบริพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย